

ಅಪರಂಜಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2002

ತೆಲಿವಿಷನ್ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಭಕ್ತ

ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಕೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಇಸ್ಮೈಲ್

ಎಸ್ರಾಮೂರ್ತಿ

ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್

ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಶಿವು

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಸ್ವಾಹಸೆ : 1990

ಶಾಸನ ಕ್ರಮ

ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೊಪ್ಪಟ ವಿಯಮಿತ

೨ನೇ ತನ್ನಕಾಪರಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003. ದೂರವಾಣಿ : 3447014

ಶಾಖೆ : ಸಂ 4, ಸಂಜಯನಗರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಎಸ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬಡಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 094. ದೂರವಾಣಿ : 3419780

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

ಭಾಗೀರಥಿ

ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ,
ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಪೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿ
ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ.

ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ
ಮೊತ್ತ ರೂ 600-00 ಮಾತ್ರ.

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ರೇವಣಿ

ಇಂದು ನೀವು ತೊಡಗಿಸುವ
8,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು
20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1,35,000
ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಗದು ಪತ್ರ

ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ
ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ರೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ
15ರಷ್ಟು ಆದಾಯ.

ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಹಣ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಿತಾಯ ಜೀವನ ನಾಗಿಸಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎ.ಆರ್. ಆರುಣ್ ಕುಮಾರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು

ಬಿ.ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್ □ ಡಾ|| ಪಿ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು □ ವೈ. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ
ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ □ ಸಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್ □ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಎಸ್. ಸತೀಶ್ □ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ □ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್ □ ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವತ್ಥ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 3345259
ನಿರ್ವಹಣೆ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 20	ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 2002	ಸಂಚಿಕೆ - 1
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಒಂದು ಕೋಳಿಯ ಕಥೆ	ಭಕ್ತ	4
ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ....	ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್	8
ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ	ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್	12
ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ್...	ಇಸ್ಮೈಲ್	16
ಗುಂಡಾವತರಣ	ಎಸ್ರಾಮೂರ್ತಿ	18
ಪಕ್ಷಾಂತರಿಗಳು	ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್	24
ಒಂದು ಪ್ರೇಮದ ಕತೆ!	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	27
ಕ್ಯಾಲ್ (ರ್ಯಾಗ್ ಬೋಲ್ಡ್)... ಶಿವು		34

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದಲೇ ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ದರೋಡೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಅವರನ್ನ ವೀರಪ್ಪನ್ ಹತ್ರ ಕಳಿಸಬೇಕು!!

★★★

ವೀರಪ್ಪನ್ ಸೆರೆಗೆ ಅರೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಪಡೆ

- ಆದ್ವಾನಿ

ಅರ್ಥವಾದರೂ ಅವನನ್ನ ಹಿಡೀತಾರೆನು??

★★★

ಆಟಕ್ಕಿಂತ ಬಿ.ಸಿ.ಸಿ.ಐ. - ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಪಂದ್ಯ ಜೋರಾಗಿದೆ!!

★★★

ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದು: ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ತಲಕಾವೇರಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬೆಸ್ಟ್!!

★★★

ಗುಜರಾತ್: ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗದ ನಿರ್ಧಾರ ಸರಿ - ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು

- ಸುದ್ದಿ

ಗಾಂಧೀಜಿ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ತಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡರಂತೆ!!

★★★

ಸೋನಿಯಾ ವಿದೇಶಿ ಮೂಲ ವಿವಾದ; ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜಯಾ ಪ್ರವಾಸ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಲಲಿತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಶುರು!!

★★★

ರಾಜ್ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾದರಿ ತಂತ್ರ

- ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ಅರ್ಥವಾಯಿತು!!

★ ★ ★

ಮರಳು ಲಾರಿ ಮುಷ್ಕರ ವಾಪಸ್

- ಸುದ್ದಿ

ಸದ್ಯ ಅವರು ಮರಳಿದರು!!

★ ★ ★

ಕೈಟ್ರೋಚಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಾಂತರ: ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಆಶಯ

- ಸುದ್ದಿ

ಕನಸುಗಾರ ಬ್ಯಾರೋ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ!!

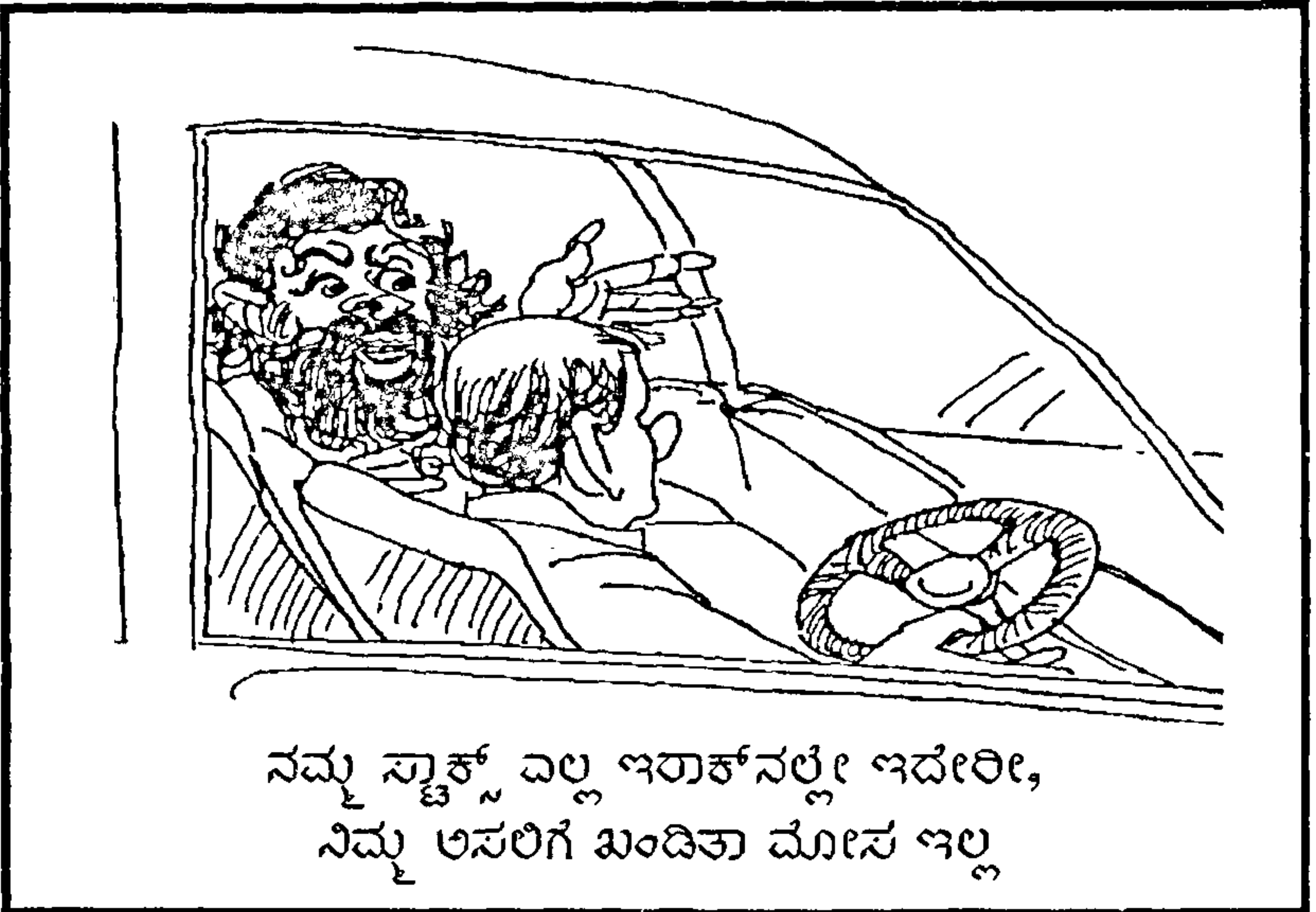
★ ★ ★

ಡರ್ಬಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಮಾಯಣ ಸಮ್ಮೇಳನ

- ಪತ್ರಿಕೆ

“ಹೇ ರಾಂ!!”

★ ★ ★

ಒಂದು ಕೋಳಿಯ ಕಥೆ

- ಭಿಕ್ಷು

ಬಾಡು ತಿನ್ನೋದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಅನ್ನೋ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂದೇಹ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದದ್ದೇ. ನಮ್ಮೂರು ಶಿವಮೊಗ್ಗ. ಬಾಡಿಗೋಸ್ಕರ ಬೇಟೆ ಆಡೋರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ನಮ್ಮೂರಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋದು. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬೇಟೆ ಆಡುಕ್ಕೇ ಅಂತ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಠಿಕಾಣಿ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದ. ಸೈನ್ಯ ಗಿನ್ಯ ನೋಡಿದ್ದ ಅವನ ಬಳಿ ಸದಾ ಒಂದು ಜೋಡು ನಳಿಗೆ ಕೋವಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. “ಪ್ರಾಣಿ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲೋ” ಅಂತ ಯಾರಾದ್ರೂ ಅವನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರೆ, “ತಿನ್ನೋದನ್ನ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕೊಲ್ಲೋದು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದ. ಅವನ ಊಟದ ತಟ್ಟೆ ಅದೇನು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅಂತೀರಿ. ಹುಲಿ ಹೃದಯ, ಚಿರತೆ ಬಾಲ, ಕೋಳಿ ತಲೆ, ಕೋಣನ ಗೊರಸು, ಯಾವುದು ಕೇಳ್ತೀರಾ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯಾನ ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಭಾಷಣಾನೇ ಬಿಗಿತಾ ಇದ್ದ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಎಂಭತ್ತಾರು. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಆರಾಮವಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರೋದು ನೋಡಿದ್ದೆ ಅವನ ಮಾತು ಬರೀ ಉಡಾಫೆ ಅಲ್ಲವೇನೋ ಅನ್ನುತ್ತೆ.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ, ಬಸವನ ಹಿಂದೆ ಬಾಲ ಎಂಬಂತೆ ನಾನೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ನೆಗೀತಿರೋ ಚಿರತೆ, ಸರಕ್ಕನೆ ಪೊದೆಯೊಳಗೆ ಸುಸುಳುವ ಮೊಲ, ಟಣ್ಣನೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಂಬಾರ್ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಗುಂಡಿನೇಟೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೋದನ್ನ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಥರಾ ಕಸಿವಿಸಿ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಜಿಂಕೆ ಸಾಯುವಾಗ ಅದು ಮಕ್ಕಳ ತರಹ ನರಳಿ ಸಾಯೋದನ್ನ ನೋಡಿದ ಮೇಲಂತೂ ನನಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗೋ ಆಸೇನೇ ನಂದಿಹೋಯಿತು.

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ಯಾವುದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿ ಮರಿಗಳ ಓಡಾಟ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮಗೆ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಪುಟ್ಟ ಮರಿಗಳು ಪ್ರೀತಿಯ ಆಟದ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಬೇಕಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅವನ್ನು ನಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಇಂತಹ

ಪ್ರೀತಿಯ ಮರಿಗಳು ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿನಿಂದ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಮೂಲಕ ಊಟದ ತಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಬದುಕು ಸಾವುಗಳ ದಾರುಣ ಸತ್ಯ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಲೆಕಡಿದ ಕೋಳಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಅಂಗಳದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆಯಿಲ್ಲದೇ ಓಡಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬೇಸತ್ತು ನಮಗೆ ಬಾಡು ತಿನ್ನುವುದೇ ಬೇಡ ಅನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ದಿನಕ್ರಮೇಣ ಇಡೀ ವಾರ ಬಾಡಿಲ್ಲದ ಊಟ ಮಾಡಿ, “ಬಾಡಿನ ಊಟ ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದೆವು.

ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ನಗರಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ನಂತರ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಈ ಹೊಸ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿನ ಊಟಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬದುಕು ಸಾವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಟೋರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಸೆಲ್ಲೋಫೇನ್ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿರುವ, ಕೆಂಪು ಹೂಕೋಸನ್ನು ಹೋಲುವ ಬಾಡನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಖರೀದಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತಾಜಾ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೋಳಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರವೇ ಬೇರೆ. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಪಾಳೆ ಹೊದಿಸಿದ ಮೇಜು. ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಡೆಗೆ ತಾಗಿದಂತೆ ಕೋಳಿ ಮರಿಗಳನ್ನಿರಿಸಿರುವ ಜಾಲರಿ ಗೂಡುಗಳು. ಮರಿಗಳ ಕೊಕ್ಕೊ ಕೂಗಾಟದ ನಡುವೆ ಅಂಗಡಿಯಾತ ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಮೇಜಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲ ಮರಿಗಳ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ಅದರ ತಲೆ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಗೂಡಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದ ಮರಿಯ ಕೊಕ್ ಕೊಕ್ ಕೂಗಾಟ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಚೀರಾಟವಾಗುವ ಶಬ್ದಾನುಭವ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ. ಒಮ್ಮೆ ಇದರ ಅನುಭವವಾದರೆ ನೀವು ಭಾನುವಾರದ ಬಾಡನ್ನೂ ಸಹ ಬಿಡುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಯಿಂದ ನಾವು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಕೋಳಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಂದೆವು. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹುಂಜದ ಹೆಸರು ರಾಜ. ರಾಜ ಮಜಬೂತಾದ ಹುಂಜ. ಶೀಘ್ರ ಕೋಪಿ. ಹೊಸಬರ ಮೇಲೆ ಅನಾಮತ್ ಎರಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕೋಚವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ ಇದ್ದಷ್ಟು ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಾವಲಿಗೆ ಯಾವ ನಾಯಿಯ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಮಯದ ಸುಮಾರಿಗೆ ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ, ಮದುವೆಯೂ ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಮದು ಮಕ್ಕಳ ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ ಅವರನ್ನು ಕೀಟಲೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಪ್ರಾಣ ತಿನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಚಾನವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪಾಲನೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂತು. ನಾನು ಸಹಜವಾದ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಮದುಮಕ್ಕಳ ಮಂಚವಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟೆ. ಮದುಮಗ ಮಂಗಳೂರು ಕುಂದಾಪುರದ ಕಡೆಯ ಆಸಾಮಿ. ಅವನ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನ ಮೀನಿನ ಹಂತವನ್ನು ದಾಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಆತ ಚೀರುತ್ತಾ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂದದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೃದಯಂಗಮ ದೃಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬಹು ಪ್ರೀತಿ. ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ, ಬಾಡಿಗೆ ಬರದು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೆ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಬಂಧಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಎಂದಿನಂತೆ ರಾಜ ತನ್ನ ಜಾಲರಿ ಬೋನಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾರೋ ಬಳುವಳಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ರಾಜಪಾಳಯಂ ನಾಯಿಮರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಊರಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ನಾಯಿಮರಿಯ ಕಿವಿ ಹರಿದಿತ್ತು. ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ನಾಯಿಯಂತೆ ಸರಪಳಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟುವ ಪರಿಪಾಠ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಾವು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ಈ ಎರಡೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮನೆಯ ಕಾವಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಇರುತ್ತ, ಒಮ್ಮೆ ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಿಷ್ಠೆ ಕಾವಲುಗಾರರು ಬಂದ ಶತ್ರುವನ್ನು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಇದುರಿಸಿದವು. ನಾವು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಕಾಳಗ ಕೊನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಮೇಜಿನ ಆಚೆತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ರೇಡಿಯೋಗ್ರಾಮಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಜ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನತ್ತ ತಿರಸ್ಕಾರ ತುಂಬಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ರಾಜನನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕೋಪ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದಿನ ಇದೇ ಕಾರಣ ತೆಗೆದು ರಾಜನನ್ನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದ. ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬರದಿರಲೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿದ ನಮ್ಮಪ್ಪ. ರಾಜನ ಅಂತಿಮ ಚೀರಾಟವನ್ನು ಕೇಳಲು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ

ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾದರೂ ಯಾವ ಸದ್ದೂ ಕೇಳಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಮಗೆ ರೂಮಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದಾಗ ರಾಜನ ಜಾಲರಿ ಬೋನು ಬರಿದಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಗಳುರುಳಿದವು. ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ನಮಗೆ ರಾಜನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೇಳುವ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನ ವಿಷಯ ಟಾಬೂ ಆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮಮ್ಮ “ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ರಾಜನನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳೋ ಆಸೆ ಆಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೇ ಬಳುವಳಿ ಕೊಟ್ಟೆವು” ಅಂತ ಹೇಳಿದಳು. ಇವತ್ತಿಗೂ ರಾಜ ಏನಾದ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಗೂಢವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಮೊಬೈಲ್ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ
ನಿಂಗೆ ಯಾಕೋ ಅಷ್ಟು ಗಾಬರಿ?

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ - 2

- ಗುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ

ಅಮೇರಿಕದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆ ಮೊದಲು ಅನ್ನಿಸಿದ್ದು ಅಬ್ಬಾ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ ಎಷ್ಟು ಭಾರಿ ಗಾತ್ರದವರು ಎಂದು. ಎತ್ತರ, ಗಾತ್ರ, ಭಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತಾ ಎರಡರಷ್ಟಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರಿರುವ ಅಂತಹ ಭಾರಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು 'ಸೈಂಧವ' ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುವುದುಂಟು. ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲರೂ ಸೈಂಧವರೇ. ಅತಿ ಸ್ಥೂಲ ಮೈಯ್ಯಿನ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಈ ಮೈ ಹೊತ್ತು ಹೇಗೆ ನಡೆದಾಳು ಎಂದು ಕನಿಕರಿಸಿದೆ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೇರುತ್ತಿದ್ದ ಎಸ್ಕಲೇಟರನ್ನು ಓಡುತ್ತಲೇ ಹತ್ತಿ ನಡೆದೇ ಹೋದಾಗ ಈ ಜನ ಎಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠರು ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುಗಳು ಎನಿಸಿತು. ವಾರ ಪೂರ ಹೊರಗೆ ದುಡಿದೂ ಕೂಡಾ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋಟದಲ್ಲೋ, ಕಾರಿನ ಗ್ಯಾರೇಜಿನಲ್ಲೋ ಮೈಮುರಿದು ದುಡಿಯುವ ಇಲ್ಲಿಯ ಗಂಡಸರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಭಾನುವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ತೈಲಾಭ್ಯಂಜನ ಮುಗಿಸಿ ಪತ್ನಿಗೆ ಸ್ಟೆಷನ್ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಆಡುತ್ತಲೋ ಅಥವಾ ಕಾಡು ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವ ನಮ್ಮ ಗಂಡಸರೊಡನೆ ಹೋಲಿಸದೆ ಇರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈಗೊಬ್ಬರು ಕಾಲಿಗೊಬ್ಬರಂತೆ ನೌಕರರು ಸಿಗದ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತಾವೇ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ನೌಕರ ಚಾಕರ ಎಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ತಾವೇ ಮಾಡಲಾಗದಷ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಗಾತ್ರ ಅಗಾಧ ಎಂದೆನಲ್ಲಾ. ಅವರನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುವ ಕಾರುಗಳೂ ಅಗಾಧ. ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬೆಕ್ಕು, ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ, ಓಡಾಡುವ ಅಳಿಲುಗಳೂ ನಮ್ಮವಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ದೈತ್ಯ ಗಾತ್ರದವು. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಅಳಿಲುಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಪಟ್ಟಿಗಳಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಉಣಬಡಿಸಿರುವ ಕಥೆಯಂತೆ ಸೇತುಕಟ್ಟಲು ಅಳಿಲು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಅಳಿಲು ಮರಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸಿದನಂತೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಅಳಿಲುಗಳ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ರಾಮನ ಬೆರಳು ಗುರುತು ಮೂಡುವೆ ಎಂಬುದು. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಾರತ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಕಳೆದು ಕೇವಲ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದದ್ದು.

ಆತ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ದಾಖಲಿಸಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಳಿಲುಗಳು ರಾಮನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿತಗೊಂಡಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಒಂದು ಸಂಜೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೊರಟಿದ್ದೆವು. ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೆಂದಿರುವ ನುಣುಪಾಗಿ ಸಮತಟ್ಟಾಗಿರುವ ಪುಟ್‌ಪಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಳವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ ದಾಟುವ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂದು ಎಡದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಿಂತೆ, ಮುಂದಿದ್ದ ಕಾರು ನಿಂತಿತು ಅಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿದ್ದವುಗಳು ಕೂಡ. ಮುಂದಿದ್ದ ಚಾಲಕ ನಾನು ರಸ್ತೆ ದಾಟಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ. ನಾನು ಅವರನ್ನೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಸಂಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಕಾದು ನಿಂತೆ. ಆತ ಜಪ್ಪಯ್ಯಾ ಎನ್ನಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಸೋತು ರಸ್ತೆ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರುಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೋಡಿದವು. ಮುಂದಿನ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನುಭವಗಳಾದವು. ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಂತಹ ಆದ್ಯತೆ, ಮಾನ್ಯತೆ! ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು, ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತಹ ಸಮಾಜ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅನುಕರಣೀಯ. ವಯೋವೃದ್ಧರು, ಮಕ್ಕಳು, ದುರ್ಬಲರು ರಸ್ತೆ ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವೇಗ ತಗ್ಗಿಸದೆ ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೂದಲೆಳೆಯಷ್ಟು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸಾಗುವುದಲ್ಲದೆ 'ಏ, ಮೈಮೇಲೆ ಗ್ಯಾನ ಇಲ್ವಾ? ಮನೇಲಿ ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ' ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅವಹೇಳನೆ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಆಟೋ ಚಾಲಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಇವರ ವರ್ತನೆ ಎಲ್ಲಿ? ಯೋಗ್ಯತೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅನುಕರಣೀಯ.

ಎಂದಿನಂತೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಹವಾ ಸೇವನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಬೇಸಿಗೆ ಕಳೆದು ಚುಮು ಚುಮು ಚಳಿ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಾರ ನಸುಕಿನ ವಾಕಿಂಗ್ ಅಷ್ಟೆ. ಚಳಿ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಹೋಗಲಾಗದು ಎಂದು ಮಗಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಳು. ಎರಡೂ ಬದಿ ಸಾಲು ಮನೆಗಳು, ಅವುಗಳ ಮುಂದಿದ್ದ ಹುಲ್ಲು ಹಾಸು, ಸುಂದರ ಹೂದೋಟದ ಅಂದವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ್ದೆ. ಯಾವುದೇ ಮನೆಗೂ ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವು ಕಾಯಿ ತುಂಬಿ ನಳನಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಕದಿಯುವ ಕೈಗಳಿದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೊಪ್ಪೆ ಸಗಣೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಒಳ ನುಗ್ಗಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಮೇಯುವ ತುಂಟ ದನಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಲು ಹೈನು ಹರಿಯುವ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ದನ ಕರುಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಇರುವ ಡೈರೀ ಫಾರಂಗೇ ಹೋಗಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿಯವು ಬೆಂಕಿ ಪೊಟ್ಟಣದಂತಹ ಚಂದದ ಮನೆಗಳು. ಇಳಿಬಾರು ಸೂರನ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳು ಮೇಲ್ಮೋಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಕೇರಳದ ಮನೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಂತಹವು. ಆದರೆ ಹೋಲಿಕೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಹವೆಯ ವೈಪರೀತ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರದಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಓಡಾಡುವ ನೆಲವೂ ಮರದ ತೆಳು ಹಲಗೆಗಳಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿತ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಗೋಡೆಯವರೆಗೆ ಹಾಸಿ ಅಂಟಿಸಿದ ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಸಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮನೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರದಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವುದರಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಅಪಘಾತಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಒಂದು ಕಿಡಿ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದರೂ ಪೂರ ಕಟ್ಟಡವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿಬಿಡುವುದಂತೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಗಾಗಿ ಅಗ್ನಿಸೂಚಕ ಯಂತ್ರ ಅಳವಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಬಳಿ ತಿಲಾಂಶ ಹೊಗೆ ಸುಳಿದರೂ ಅಪಾಯದ ಸೈರನ್ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

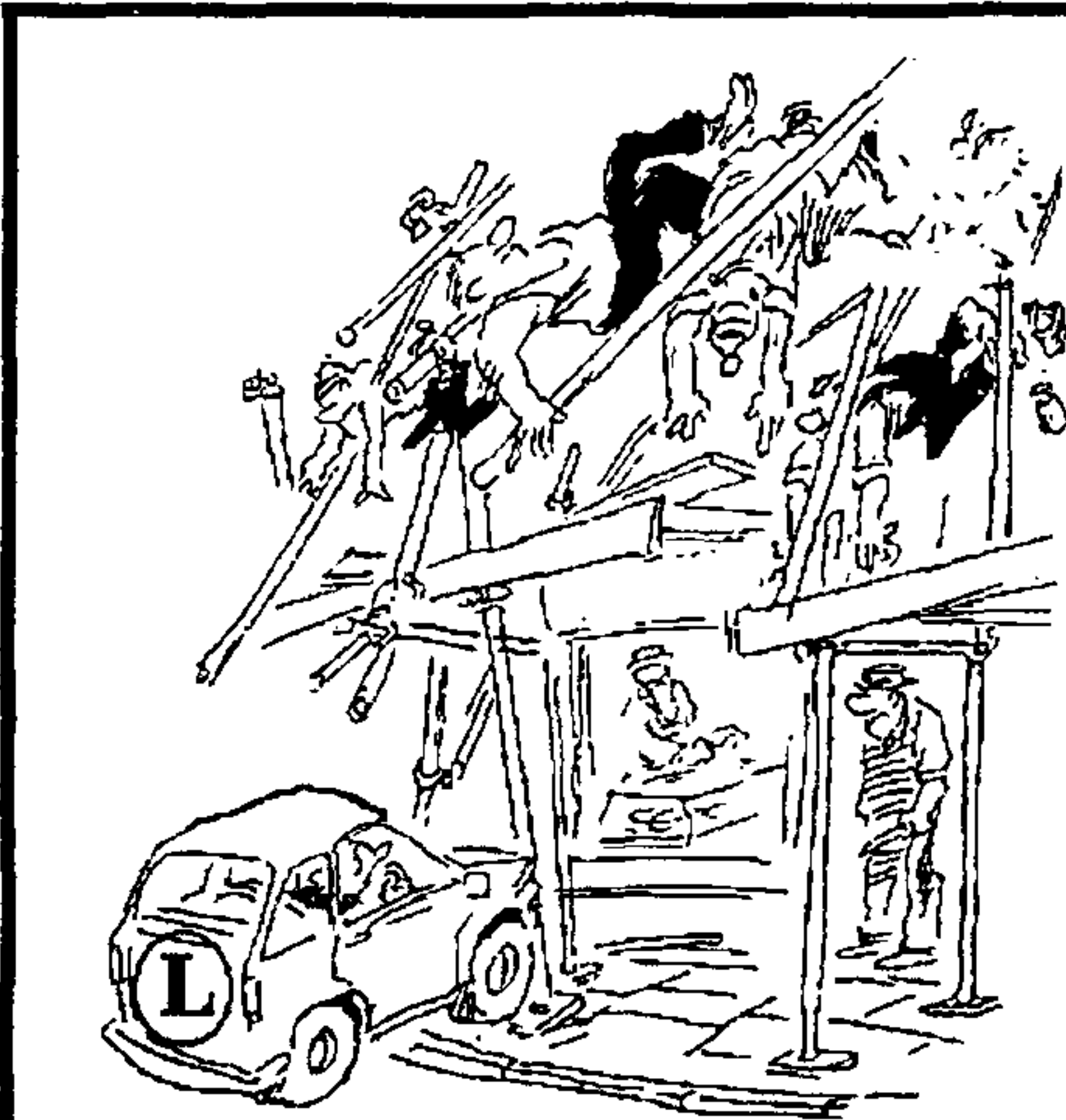
ಅಂದು ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ. ಹೊರಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಮಗಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಹಣತೆಯನ್ನು ಹೊರಗಿಡಲಾರದೆ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಕಿಟಕಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿ ಸಾಲಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಆ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅದಷ್ಟು ಹೊಗೆಯೇ ಸಾಕಾಯಿತೇನೋ. ಕಿರುಚಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆ ತೋರಿಸಿದ ಮಗಳು ಕಿಟಕಿ ತೆರೆದು ಯಂತ್ರದ ಬಳಿ ಶೇಖರವಾಗಿದ್ದ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಪೇಪರಿನಿಂದ ಚದುರಿಸಿದಳು. ಲಾಲಿಪಾಪ್ ಕಂಡು ಅಳುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗ ಬಾಯ್ತುಚ್ಚುವಂತೆ ಯಂತ್ರವೂ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು. ಅಗ್ನಿ ಅಪಘಾತ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮುಂಜಾಗ್ರತಾಕ್ರಮವಿದ್ದೂ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೈದಾರು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಅಗ್ನಿಶಾಮಕ ವಾಹನ ಸೈರನ್ ಕೂಗುತ್ತಾ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ದಿನಚರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಸೇಬಿನ ಮರ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಿನ ನಡುವೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಎಲೆಗಳೇ ಕಾಣದಷ್ಟು ರಸಭರಿತ ಫಲಭರಿತ ಮರ. ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಕೆಂಪು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಸಿರು ಸೇಬು ಹಣ್ಣುಗಳು ತೂಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲೂ, ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಹೇರಳ ಮರಗಳಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತೆ. ಕಳಿತ ಹಣ್ಣು ಕಳಚಿಬಿದ್ದು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನದೇ ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಹಾಸಿತ್ತು. ದಾರಿ ಹೋಕಿರಲಿ ಆ ಮನೆಯವರೇ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಆಹಾರವಾದ ಸೇಬು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲ ಕಸವಾಗಿತ್ತು. ಇದೊಂದು ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯ ಪರಿಣಾಮವೇ?

ಮನಸ್ಸು ಹಿಂದಕ್ಕೋಡಿತ್ತು. ಅಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ. ಪೂಜೆ ಮುಗಿದು ಆಹ್ವಾನಿತರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದವಳಿಗೆ ಸಜ್ಜೆಗೆ ಪ್ರಸಾದ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿಹೋಳು ತಾಂಬೂಲ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಮ್ಮನ ಸೀರೆ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದು ದೇವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಹಣ್ಣಿನ ತಟ್ಟೆಯತ್ತ ಬೆರಳು ತೋರುತ್ತಾ ಅವಳ ಮಗಳು “ಅಮ್ಮಾವ್ರೇ. ಆ ಸೇಬಿನ್ಹಣ್ಣು ಕೊಡಿ. ನಾ ತಿಂದೇ ಇಲ್ಲ. ತುಂಬ ಆಸೆ ಆಗ್ತದೆ. ತೆಕ್ಕೊಡು ಅಂದ್ರೆ ಅವ್ವ ವಡಿತಾಳೆ” ಎಂದಿದ್ದಳು. ಕಣ್ಣುಂಬಿ ಬಂದು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಹಣ್ಣು ನೀಡಿದ್ದೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಆಚಾರ್ಯ ದ್ರೋಣರ ಮಗ ಇಲ್ಲದ ಹಾಲಿಗಾಗಿ ಅತ್ತಾಗ ತಾಯಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕದಡಿ ಹಾಲೆಂದರೆ ಇದೇ ಎಂದು ಕುಡಿಯಲು ನೀಡಿದ್ದಳಂತೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಅದೇ ಪರಂಪರೆ. ಒಂದೆಡೆ ಭುಜಿಸುವರಿಲ್ಲದೆ ಹಾಳಾಗುವ ಆಹಾರ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಳಾಗುವ ಜನ.

ಜಗತ್ತಿನ ಒಂದೆಡೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ, ಸಮೃದ್ಧಿ, ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಅನಾವೃಷ್ಟಿ, ರೋಗ ರುಜಿನ, ಹಸಿವು. ನೀರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹರಿದು ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೂ ಜಗತ್ತಿನ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೀರಿ ಹರಿದು ಬರುವಂತಿದ್ದರೆ? ಉಂಡು ಕೊಬ್ಬಿದವರು ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತಂಪೆರೆದು ಕಣ್ಣೀರು ವರೆಸುವಂತಾದರೆ? ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳೂ ಮಿಳಿತವಾಗಿ ಮಾನವ ಧರ್ಮ ಒಂದೇ ಮೆರೆಯುವಂತಾದರೆ?

ಎಲ್ಲಾ ಹುಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನ ಹಂಬಲಗಳಷ್ಟೇ.

“ಎಲ್ ಬೋರ್ಡ್
ಆಸಾಮಿಯ ಒಂದು
ಚಿಕ್ಕ ಅಪಘಾತ”

ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ

- ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

“ಹಾಸ್ಯ”ದ ವಸ್ತುವಿಗಾಗಿ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹಲವಾರು ಹಾಸ್ಯದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಮೂರು ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖಂಡರ ಮನೆ. ಮರಾಠಿಯಿಂದ ಇವರನ್ನು “ಖೋತ್” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯವಾದಾಗ ವರನ/ವಧುವಿನ ತಂದೆ, “ಅಡಿಕೆ”ಯೊಂದನ್ನು ನೀಡಿ, ಮೊದಲು ನನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ವರ, ನಮ್ಮೂರಿನವನೇ ಆದರೆ, ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅರ್ಧತಾಸು ಮುಂಚೆ, ದಿಬ್ಬಣದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕರೆಯಲು ಬಂದಾಗ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವಿವಾಹ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ, ವಧು - ವರರ ಸವಾರಿ, ಕೆಲ ನೆಂಟರೊಂದಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಜಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಚಹಾ, ವರನಿಗೆ ಉಡುಗರೆ, ವಧುವಿಗೆ ಉಡಿ ತುಂಬಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಬಂದು ವಾದ್ಯದ ಆರ್ಭಟದೊಂದಿಗೆ ವಧುವರರ ಸವಾರಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮೊನ್ನೆ, ವಧು-ವರರು, ಹೀಗೆಯೇ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮುಂಬೈಯಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಶೀಲಾಳಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಕಿರಿ-ಕಿರಿ, ತಲೆನೋವು ತರಿಸಿ, ಗೊಣಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ವಧು-ವರನಿಗೆ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಾನೇ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದೆ. ಆಗ ತಂಗಿ, “ವಧುವಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ಯೆ’ಯ ಕಳೆಯಿದೆ ಕಣೇ! ಲಕ್ಷಣವಾದ ಹುಡುಗಿ. ನಾಳೆ ಇವಳ ಕನ್ಯತ್ವ ಹೋಗುತ್ತೆ” ಎಂದಳು ತಮಾಷೆಗಾಗಿ! (ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡಿದ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ) ಆ ವರಮಹಾಶಯನು, ತಕ್ಷಣವೇ “ಹಾಗೇನು ಇಲ್ಲಾರೀ! ಆರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ನಾನು ಆಗಾಗ, ಇವಳೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದೇನೆ. ‘ಕನ್ಯತ್ವ’ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದ ಉಢಾಪೆಯಿಂದ. ವಧುವಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿ ಹೋದರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕಿದ್ದೇ ನಕ್ಕಿದ್ದು!

★ ★ ★

ನಮ್ಮದು ಅಂತರ್ಜಾತೀಯ ವಿವಾಹವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂತರ್ ರಾಜ್ಯ ವಿವಾಹ. ನನ್ನ ಅತ್ತೆ-ಮಾವನವರು, “ಕನ್ನಡ” ಎನ್ನಲು, “ಕಾನಡೀ”

ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನನಗೆ ಮೈ ಪರಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾದಿನಿ, ಮೈದುನರಿಗೂ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರೂ ಅದೇ 'ರಾಗ'ವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗಾಗ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ನಾನೊಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದೆ ಏನು ಗೊತ್ತಾ? "ಮರಾಠಿ" ಎನ್ನಬೇಕಾದಾಗ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ "ಮಿರಚಿ" (ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ!) ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ! ತಕ್ಷಣ, ಮನೆಯವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

"ಮಿರಚಿ ಪೇಪರ್ ನಾನು ಓದಬೇಕು ಕೊಡಿ" "ಮಿರಚಿ ಸಾಹಿತಿಗಿಂತ, ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ".... ಹೀಗೆಲ್ಲ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಕೋಲ್ಹಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. "ಕನ್ನಡ"ವನ್ನು "ಕಾನಡೀ" ಎಂದವರಿಗೆ, ಕೂಡಲೇ (ಕೋಪದಿಂದ) ಕೆನ್ನೆಗೆ ಎರಡೇಟು ನೀಡಿ, "ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ ತಿಳಿಯಿತಲ್ಲ"?! ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುತ್ತಾರಂತೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಸಕಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಯಾರೂ ಅಪ್ಪಿ-ತಪ್ಪಿ "ಕಾನಡೀ" ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. "ಕನ್ನಡ" ಎಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗಿದೆ ನನ್ನ ಐಡಿಯಾ?!

★★★

ನಾನೊಮ್ಮೆ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಮುಂಬೈಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಕುಳಿತ, ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನವರು ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ತೆರೆದು, ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ ನೀರು ಚೆಲ್ಲಿತು. ಸೀರೆಯೆಲ್ಲ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾನು ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ, ನನ್ನ ಮಗನು (ಆಗ ಆತನು ಒಂದು ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದನು) ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿಯೇ ಕುಳಿತು, ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಆತನಿಗೆ ಬಹಳ ರೇಗಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಬಯ್ಯತೊಡಗಿದಾಗ, ಶಾಂತ ಸ್ವರದಿಂದ ನಾನೆಂದೆ. "ಆಗ, ನೀವು ನನ್ನ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ ನೀರು ಚೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲವೇ?! ಇದೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನೀರೇ ಅಲ್ಲೇ?! "ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ" ಆಯಿತು ಸ್ವಾಮೀ! ಆಗ, ಆತನ ಮುಖ ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು!!

★★★

ನಮ್ಮೂರಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ, ನನ್ನನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯನ್ನಾಗಿ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದರು. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನಾನೆಂಬಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ. “ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಕಾನಡೀ ಲೇಖಕರು. ಕಾನಡೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಲೂ ಏನಾದರೂ ಲೇಖನ ಗೀಚುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ “ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್” ಇವರ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಲೆಯ! ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನವನ್ನೂ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ! ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಎಂತಹ ಗಂಭೀರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ನಗು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ! ಹಾಗಿದೆ ಅವರ ಮುಖ”?!

ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ‘ಹೋ’ ಎಂದು ನಕ್ಕಾಗ ನಗಬೇಕೋ? ಅಳಬೇಕೋ? ಎಂದು ಅರಿಯದೆ ನಾನೂ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟೆ ಎನ್ನಿ! ಸಹಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೋ? ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮುಖ (ಮಂಗನಂತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ!) ನೋಡಿ ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದ್ದರೋ? ಇಂದಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ತೇ!

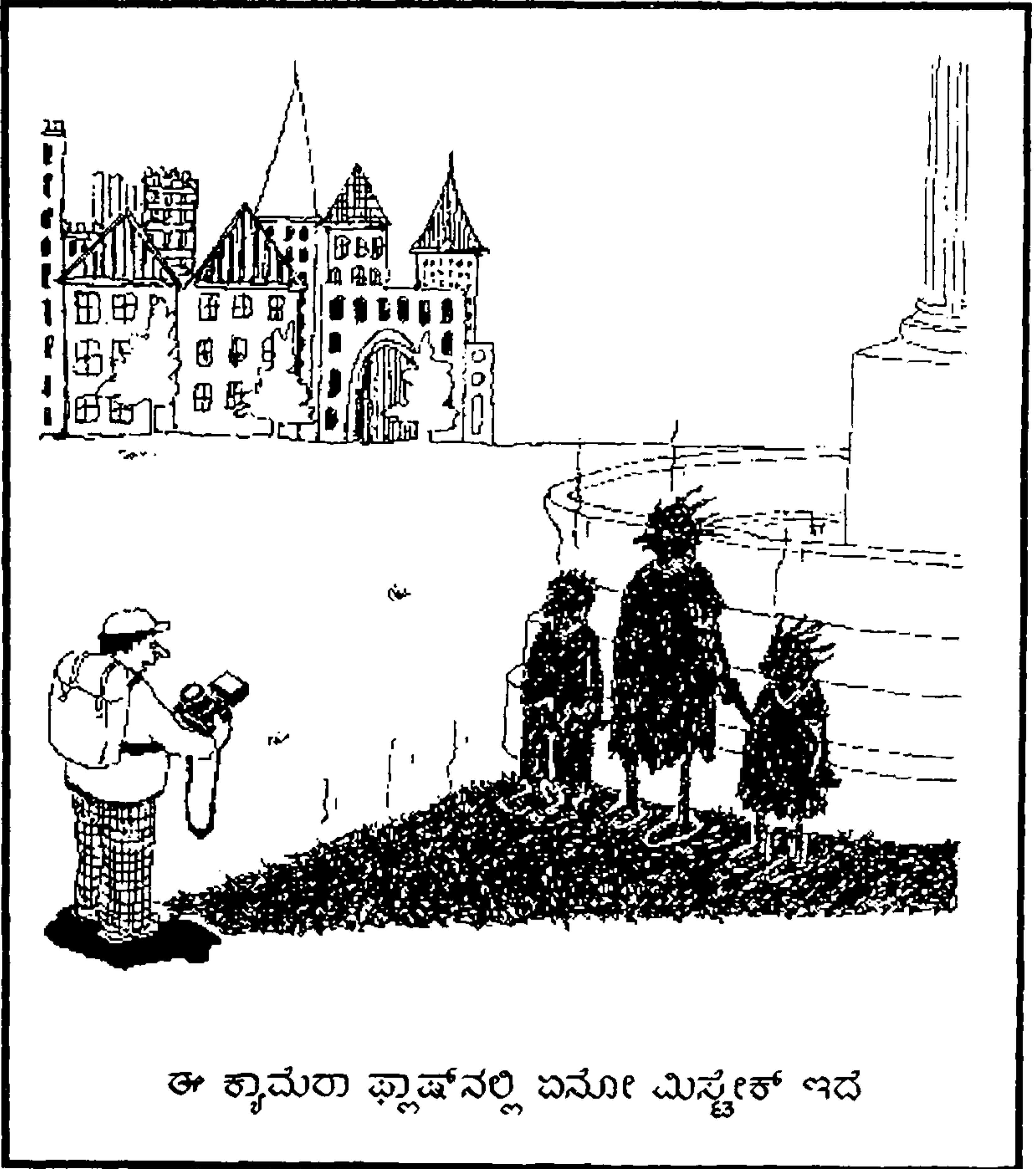

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನವಿದ್ದರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ “ಭಾರುಡ್” ಎಂಬ ಜಾನಪದ ಕಲೆಯಿದೆ. ಹಾಸ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಹೇಗೆ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಆಯ್ದು, “ಭಾರುಡ್”ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮೂರಿನ ಮಂಗೇಶ ಎಂಬ ಯುವಕ ಭೀಮನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆತನ ನೆರೆಮನೆಯ ಗಜಾನನ ಎಂಬಾತನು ಕೀಚಕನಾಗಿದ್ದನು. “ಕೀಚಕ ವಧೆ” ಪ್ರಸಂಗ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಭೀಮನು ಕೀಚಕನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಉರುಳಿಸುವಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ಬಂದ, ಭೀಮ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯು ಕೀಚಕನೊಂದಿಗೆ (ಗದ್ದೆಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಆದ ಜಗಳವನ್ನೇ ಕೆದಕಿ) ಹೊಡೆದಾಟ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಟ್ಟನು! “ಬೋ... ಮಗನೇ! ನಮ್ಮ ಗದ್ದೆಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗವನ್ನು ನೀನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಿ. ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಾಂ ನಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು, ಅವು ಪೈರನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದು ನಾಶಮಾಡಿವೆ. ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಈ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುತ್ತಾನೆಯೇ?!” ನಿಮ್ಮ ವಂಶ ಹಾಳಾಗ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಲಿ” ಹೀಗೆ ಅರಚುತ್ತ (ನಿಜವಾಗಿಯೂ) ಕೀಚಕನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದು ಹಾಕಿದಾಗ, ಆತ ಕೂಗಿ-ಕೂಗಿ ಸುಸ್ತಾದನು! ಕೊನೆಗೂ ಆ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಇಂದಿಗೂ... ಆ ಮಂಗೇಶನ ನೈಜ ಅಭಿನಯವನ್ನು ನೆನೆದು, ಊರಿನವರು ನಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಒಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಂಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಹೆಸರಿಡಿದು ಕರೆದಂತಾಯಿತು. ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯಿದ್ದರೂ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲು ಹೆದರಿಕೆ. “ಭೂತ” ಇರಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿದ್ದೆ! ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ, ಹೇಗಾದರೂ ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ವ್ಯವಹಾರದ ನಿಮಿತ್ತ ಹೊರಗೆ ಹೋದ ಪತಿರಾಯರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ, ಅವರು ಒಳಗೆ ಬಂದರೆನ್ನಿ! “ಭೂತ-ಗೀತ ಇರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ” ಎಂದೆ ನಾನು. “ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಭೂತ ಬರಲಾರದು ಬಿಡು ಬಂದವನು ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದ ಭೂತ”!! ಎಂದರು ಪತಿರಾಯರು!

ಹೀಗೆ, ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಅಪ್ಪೇ!

ಈ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಫ್ಲಾಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಇದೆ

ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ್ (ಕಾಲ!)

- ಇನ್ಸೈಯಲ್

ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತವರೇ ಪುಣ್ಯವಂತರು ಎಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ಜನ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓದಿಸಿ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಗೋದೆ ಕಷ್ಟ ಅನಿಸಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕರೆ ಒಳ್ಳೆ ಸೊಸೆಗಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕು. ಹೊಸಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಇಟ್ಟು ಒದೆಯೊದನ್ನ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಆನಂತರ ಅವಳು ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರನ್ನು ಒದ್ದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಗೋಳಾಡುವುದು ಯಾಕೆ? ಅಂತ ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಥವಾ ಅನುಭವ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಸೊಸೆಯಾಗಿರ ಬೇಕಾದರೆ ಅವಳು ಒಬ್ಬಳು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾಗಿರಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಮದ್ವೆ ಆದ ಮೇಲಿನ ವಿಚಾರಗಳು. ಮದ್ವೆಗೆ ಮುನ್ನ ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರೇ. ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಕ್ಕೆ ಬರುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಈಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿವೆ. ಗಂಡಿನವರು ತಾವು ಮೇಲಿನವರು ಅಂತಾ ಜಂಬ ಹೊಡೆಯದೆ ತಾವೇ ಬರುವ ಆತುರ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡು ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದರಂತೂ ಹೆಣ್ಣಿನವರ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಮಯ ಕೊಡದೆ “ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, ವೀಸಾ ಪಡೆಯಲು ಬೇಕಾದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮದ್ವೆ ಮಾಡಿ...” ಹೀಗೆ ಜೆಟ್ ಸ್ಪೀಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಇನ್ನು ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ” ಅಂದುಬಿಟ್ಟಾರೆ. ಕನ್ಯಾಪಿತೃಗೂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಹುಡುಗಿ ಕೂಡ ಮೊದಲೇ ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗುವವನು ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಥವಾ ಅದರವೈಸ್ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಾರೆ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಈಗ ವೇಗ.

ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಎರಡನೆ ಮಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ ಬಂದಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಇ-ಮೇಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿವರ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ವರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೈಟ್ ಕಮ್ಮಿ ಇದ್ದರೂ ಹೈಟೆಕ್-ವರ ಅಂತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ಬಂದಿದ್ದು ಸಿಟಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಂತ ಕಾರು ಅಂತಾ ಎರಡನೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು ಹಾಗೇ ಕಾರನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರುವುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದರು.

‘ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಗೆ ಹಾಡು ಬರುತ್ತಾ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ಯಾರೂ ಕೇಳೊಲ್ಲಾ. ಕಾರ್ ಡೈವಿಂಗ್ ಬರುತ್ತಾ, ಬರದಿದ್ದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಲಿತಾಳೆ’ ಅಂತಾ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವರೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು

ಭಾವಿ ಬೀಗರು. ಹುಡುಗಿ ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೂ ತಾವು ದೂರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಆಗಲೇ ನೆಂಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರು. ಸರಿ ಮಾತು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ನೇರವಾಗಿ ಬಂತು. ಮದ್ದೆ ಮಾತ್ರ ತಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದು ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಹಣ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕನ್ಯಾಪಿತೃ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಮುಗಿಸಿ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಳ್ಳಿ ದೂರ ಎಸೆದರು. ಕಡೆಗೆ ಐದಾರೂ ತಿಂಗಳು ಆದಮೇಲೆ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನವೂ ಆಯಿತು.

“ತಮಗೆ ಏನೂ ಬೇಡ, ದೇವರು ಚೆನ್ನಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಆಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಬೀಗರು ಹೇಳಿದರು. ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಬದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕ ಶುರುವಾಯಿತು. ಏನು ಬೇಡವೆಂಬ ಪೀಠಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಆಪತ್ತು ಬರಲಿದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಅನ್ನಿಸಿತು ಹೆಣ್ಣಿನ ತಂದೆಗೆ. ವರೋಪಚಾರ, ಗ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಿ ಮದ್ದೆ, ಸಾವಿರ ಜನ ಬರುವ ನೀರಿಕ್ಕೆ... ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬಹುದೆಂದು ಕಾದರು. ಆದರೆ ಅದ್ಯಾವ ಮಾತು ಬರಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಫೋನ್ ನಂಬರ್?” ಅಂತಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು ತಕ್ಷಣ ಹುಡುಗಿ ಅಮ್ಮ, “ನಾವು ಬುಕ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಬರಬೇಕು” ಅಂತಾ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

“ಬಿಡಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಫೋನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ” ಎಂದವನೇ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಜೋಬಿನಿಂದ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ವರ. ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. “ಇಲ್ಲ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ನಮ್ಮನೆ ಕೆಳಗಡೆನೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಬೂತ್ ಇದೆ” ಎಂದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹುಡುಗನ ತಂದೆ “ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನಾವು ಏನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಈಗ ಒಂದು ಕೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಐದಾರು ತಿಂಗಳು ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತಿರಾ, ನನ್ನಗ ಹುಡುಗಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇರಲಿ ಬಿಡಿ ಈಗಿನ ಹುಡುಗರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ನೀವು ವರೋಪಚಾರದ ಬದಲು ಈ ಮುಂದಿನ 5 ತಿಂಗಳು ಬರುವ ಟೆಲಿಫೋನ್ (ಮೊಬೈಲ್) ಬಿಲ್ ನೀವೇ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕರು. “ಇದು ನಗೊ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ ಖಂಡಿತ ನಾನು ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೀನಿ” ಎಂದು ವರನ ತಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಾಗ, ಕನ್ಯಾಪಿತೃ “ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನಾನು ನನ್ನ insurance ಹಣಕ್ಕೆ ಕಾಯದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಡೆ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಹದಿನೈದು ದಿನದಲ್ಲೇ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡೋದೆ ಮೇಲು, ಮೊಬೈಲ್ ಬಿಲ್ ಗಿಂತ...” ಎಂದು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಅಂತೂ ಮೊಬೈಲ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದ “ಶುಭಸ್ಯ ಶೀಘ್ರಂ” ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಬಂತು.

ಕಟಕಟೆಯ ಬಳಿ ಕಟಪಟೆ

- ಎಸ್ತ್ರಾಮೂರ್ತಿ

ಆಗಿರೋದಿಷ್ಟು; ತಾತಾ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನ ಫಿಜಿಕ್ಸ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ರಂಗಣ್ಣ, ಹೆಂಡತಿ ಸರಸೂ ಬಲವಂತವಾಗಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್ ಗುಂಡ (ಗುಂಡೇಶ್ ದಡದಳ್ಳಿ)ನ ಟೀವಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಾಗಿ ಹಾಸನದ ಲೋಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಪಯಣಿಸಿ, ಒಂದೇ ಸೀನಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಲವು ಉತ್ತಮರ ಪರಿಚಯ, ತಾರಾಮಣಿ ಮಾಯಾದೇವಿಯ ಮನಸ್ವೀ ನಡವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಗುಂಡನ ಅವಿವೇಕಗಳು ಶೂಟಿಂಗಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಲ್ಲದೆ, ಗುಂಡನ 'ಕೈಚಳಕ'ದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಕೇಸೊಂದಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೋರ್ಟೊಂದರ ಕಟಕಟೆ ಹತ್ತಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ರಂಗಣ್ಣ... ಮುಂದಕ್ಕೋದ್ದಳಿ.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ತಾರೀಖು ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆ. ರಂಗಣ್ಣ ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಮ್ ರವರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇನ್ನೇನು (ಓದಿ) ಮುಗಿಸಬೇಕು. ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರಸೂ ದನಿ ಕೇಳಿಸಿತು:

'ರೀ,.... ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋವಾಗ ಕಘ್‌ಲಿಂಕ್ಸ್ ಹಾಕೊಂಡು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರಾ?'

'ಕಘ್‌ ಲಿಂಕ್ಸ್ ಹಾಕೋದು ಷರಟಿಗೆ... ನೀ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ 'ಹ್ಯಾಂಡ್ ಕಘ್ಸ್' ಅಂತಾರೆ.

'ಹೌದು, ಹೌದು... ಬೇಡಿ... ಅಲ್ವಾ?... ಪೋಟೋ ಏನಾರಾ ತೆಗೆದು ಪೇಪರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿ ಬಿಡ್ತಾರೆನೀ?'

'ಹಾಗೇನೂ ಕಾಣಿಸೊಲ್ಲ. ನಾನೇ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಬೇಕಲ್ಲವಾ? ರಾಜಮರ್ಯಾದೆ ಯಾವುದೂ ಇರೊಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತೆ'

ಸರಸುವಿನ ತಳಮಳವನ್ನು ತಿಳಿದ ರಂಗಣ್ಣ ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದ. ಅವಳಾದರೂ ಏನು ಮಾಡಿಯಾಳು?... ಅವಳು ನೋಡಿದ್ದ ಯಾವ ಸೀರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲೂ ಅಪರಾಧಿ (?) ಕೋಳಿವಿಲ್ಲದೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲವೇ? ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಮಲಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋಳಿ ಕೂಗುವಷ್ಟು ಸಮಯವಾಗಿ, ಡೈರಿ ಹಾಲು ಬಂದಾಗಿತ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ತಾರೀಖು! ಸರಸೂ-ರಂಗಣ್ಣರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದ ದಿನ! ಸರಸೂಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆತಂಕ, ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು 'ಗಿಲ್ಟ್'

ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್'. 'ತನ್ನಿಂದ ಟೀವಿ ಶೂಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಪಿಸೋಡು ಹೀಗೆ ತಿರುಗಿಬಿಡ್ತಲ್ಲಾ' ಎಂದು. ದೇವರಿಗಂತೂ ಆ ದಿನ ಅವಳ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪೂಜೆ. ಒಂಭತ್ತೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಬಾಗಿಲಿನ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದಾಗ ಸರಸೂ ಎದೆ ಝಗ್ಗಿಂದಿತು: ಕೋಳ ಹಿಡಿದ ಪೋಲೀಸ್ ತೋಳದ ದೃಶ್ಯ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಸುಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ರಂಗಣ್ಣ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಾಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದವರು ಪಟ್ಟೇ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಿವಾಜಿರಾವ್.

'ಸಾರ್, ಇವತ್ತು ನೀವು ಸ್ಕೂಟರ್ ಹೊಡೆಕೊಂಡು ಹೋಗೋದು ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಆಟೋಲಿ ಬಂದ್ಬಿಡಿ ಶೇಖರ ಸೀದಾ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬರ್ತಾನೆ. ನೀವು ಗಾಬರಿ ಆಗಬೇಡಿ ಅಮ್ಮ, ನಾವು ಜೊತೇಲಿ ಇದ್ದು ರಾಯರನ್ನ ನೋಡಿಕೋತೇವೆ' ಎಂದು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನುಡಿದರು.

ಪತಿರಾಯರಿಗೆ ಮಠದ ರಾಯರ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ನೀಡಿ, ರಾಮದೇವರ ಪ್ರಸಾದ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕುಂಕುಮಕೊಟ್ಟು ಸರಸು 'ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಹೆಂಗಳೆಯರು ರಾಜಕುವರನಂ ರಣರಂಗದಡೆಗೆ ಬೀಳುಕೊಂಡ ಮಾದರಿಯೊಳು' ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು, ಅವರು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಬೈ ಬೈ ಹೇಳಿ ಬಾಗಿಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ದೇವರಿಗೆ ಬೋನಸ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದಳು.

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಟಿನ ಆವರಣ ತಲಪಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಲೇ ಬಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಶೇಖರ ಜೊತೆಗೂಡಿದ, ನ್ಯಾಯದೇವತೆಯ ಆಲಯಗಳ ವಿಶೇಷ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲ ಅವಕಾಶ ಫಿಜಿಕ್ಸ್ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು.

ಕೋರ್ಟುಗಳ ಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಂಪಾಗಿ ಜನಗಳು ಏನೋ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಗುಂಪುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ 'ಕಾರ್ಕೋಟಕ' (ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು, ಕರಿಯ ಕೋಟುಧಾರಿ ನ್ಯಾಯವಾದಿ) ನಿಂತು ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಲಾಯರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾರ್ಲ್ ಲೆವಿಸ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ಕುಳಿತ ಟೈಪಿಸ್ಟನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಶಬ್ದಕ್ಕಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ 'ಡಿಕ್ಟೇಷನ್' ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಕಂಡ. ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಮರುಮಾತಾಡದೆ ತನ್ನ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ತುರುಕಿದ. ಆ ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್‌ನ (ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮೊದಲ ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯ ಮಾಡಲ್ ಇರಬಹುದು) ಆಸ್‌ಬೆಸ್ಪಾಸ್ ಛಾವಣಿಯ

ಧಗೆತಾಳಲಾರದೆ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ನಗ್ನರೂಪನ್ನು ಮೆರೆಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುಶಲಕರ್ಮಿ ಅರೇಳು ಪುಟಗಳನ್ನು ಸಂಬಲಾರದ ಪೇಗದಲ್ಲಿ ಚಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ರಂಗಣ್ಣ, ಇನಿಸ್ಪೂಟಿನಲ್ಲಿ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಕಾದರೂ ಹತ್ತು ಪುಟಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡದ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಯಂತ್ರ ಮತ್ತು ಅದರ 'ಚಾಲಕ' ಗ್ರೇಡ್ 'ಎ' ಸಿವಲಿಂಗಂ - ಜೋಡಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಅವಾಕ್ಯಾದ.

ಬರಬರುತ್ತ ಕಠೀಕೋಟಿನವರ ಸಾಂದ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಹತ್ತೊಮ್ಮಕ್ಕಾಲಿಗೆ ತೇವಿರನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಯಾವುದೋ ನಂಬರಿಸ ಕೋರ್ಟ್ ರೂಂಗೆ ಹೋದಾಗ ಒಬ್ಬ ಲಾಯರ ಕೋಟಿನ ಚುಂಗನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತ ಗುಂಡೇಶ ಕಂಡ. ರಂಗಣ್ಣನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಗುಂಡ 'ಬಂದ್ಯಾ ಗುರೂ... ನಂಗಿ ನಿಂದೇ ವರಿ ಆಗಿತ್ತು, ಇಲ್ಲೇ ಇರು' ಎಂದವನು ಶಿವಾಜಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅವರು ಆಕಾಶ ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಗುಂಡ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಿಂಗು ಮತ್ತು ಅವನ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಅಪರಿಚಿತರೊಡನೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾದ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದ.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗೋಪಿಕೆಯರ ಬಳಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹಾಜರಿರುತ್ತಿದ್ದ ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ. (ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾವೇನೂ ನೋಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ!) ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಲವು ಲಾಯರುಗಳು ನಾಲ್ಕು ಸ್ತರ (ಫ್ಲೋರು)ಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಹನ್ನೆರಡೋ - ಹದಿಮೂರೋ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಅವನು ಕಂಡ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಝಳುಪಿಸುತ್ತ ಒಂದೊಂದೇ ಕೋರ್ಟ್ ರೂಮಿಗೆ ಭರದಿಂದ ನುಗ್ಗಿ, ಬೆಂಚ್ ಕ್ಲರ್ಕಿನ ಕಿವಿ ಕಚ್ಚಿ, ಜೇಬು ಮುಟ್ಟಿ ಹೊರಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತ ಬಕಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಕಾದಿರಲು 'ಇದೋ, ಬಂದೆ' ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ ಮಾಯವಾಗುವ ಕಲೆಗಾಗರರನ್ನು ಮನದಲ್ಲೇ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದ. ಅಂತೂ ಹನ್ನೊಂದರಿಂದ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಯವರೆಗೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಭರಾಟೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಸುಸ್ತಾದ, ರಂಗಣ್ಣ.

ರಂಗಣ್ಣ ನೋಡಿದ್ದ ಕೆಲವೇ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ದವಾಲಿಯವನ ಗೋವಿಂದಾ, ಗೋವಿಂದಾ, ಗೋವಿಂದ' ಎಂದು ಕೂಗು ಹಾಕಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಲವಾರು ಲಾಯರುಗಳು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಅಗಾಧ ಸೈಜಿನ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ

ಕಕ್ಷೀಗಣ. ಬೆಂಚನು (ಬೆಂಚ್‌ಕ್ಲರ್ಕ್) ಒಂದು ಸಹಸ್ರ ಪೈಲುಗಳ ಗುಡ್ಡೆಯ ಮಧ್ಯೆ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡರೂ ಒಂದು ಕೇಸ್ ನಂಬರು, ಇಸವಿಗಳನ್ನು ತಾರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಪೈಲೊಂದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಲಾಯರು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ 9-8, 21-7, 10-12 ಎಂದು ತಾರೀಖಿಸಿ ಪೈಲನ್ನು ಬೆಂಚನಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಾಯರು, ಕಕ್ಷಿಗಾರರ ಗಡಣ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಬಾಗಿಲಾಚೆಯವರೆಗೆ ನಡೆದು ಪರಸ್ಪರ ಧನ್ಯವಾದ ಸಮರ್ಪಣೆಯಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ತಾವೇ ವಾದಿ-ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಾಗಿ 'ಧನ-ವಾದ' ದಲ್ಲೋ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗುಂಡೇಶ ಸಭ್ಯತೆಯೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ ಅವರ ಲಾಯರ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಬೆಂಚನು ಯಾವುದೋ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ 'ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ.... ಆಪಾದಿತರು ಗುಂಡಳ್ಳಿ ದಡದೇಶ ಮತ್ತೆ ಮೂರುಜನ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡಿದ ಕೇಸು' ಎಂದು ಪೈಲೊಂದನ್ನು ಮೇಜಿಪ್ಪೇಟರ ಕೈಗಿತ್ತ. ಲಾಯರು ಅವರಿಗೆ ಗುಣಗುಣ ಎಂದು ಏನೋ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಗೋಣುತೂಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಪೀಠಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹಿಂದುವರಿದು 'ರೀ ಗುಡದೇಶ, ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಟ್ ಸಮೇತ ಮೂರು ಘಂಟೆಗೆ ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಿ 'ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಆರು ಕೇಸವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದವನೇ ಮಾಯವಾದ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದಿ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಸು ಹನ್ನೊಂದರಿಂದ ತರಗೆಲೆಯಂತೆ ತರತರ ನಡುಗಿತ್ತುರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಈ 'ಅಜ್ಜರ್ನ್' ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪೋನಿನ ಬಳಿಗೈದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿತ್ತೊಂದು ಕ್ಯೂ, ವಿಧವಿಧವಾದ ತರಲೆಗಳನ್ನು ತಲೆಗೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಮಂದಿಯ ಸಾಲು! ಕೆಲವರು ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಲವು ಲಾಯರುಗಳು ಕೇಸಿಗೆ ಬರದೆ ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಛೀಮಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಸಾರಿಸಿ ಆ ಪೋನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ ಬಂದು ಹೋಗಿತ್ತೇನೋ! ರಾಮಚಂದ್ರನ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಪಕ್ಕದ ಹೋಟೆಲಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಪೋನಾಯಿಸಿ, ಹನ್ನೆರಡಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಭೋಜನಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಪಕ್ಕದ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಗುಡವನ್ನು ಮರೆಯಲೋಸುವ ಮೂರಲೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಕೋರ್ಟ್ ಬರ್ಡ್' ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಲೇ ಅಪರೂಪದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತೆ ಕೇಸು ಕೂಗಿದಾಗ ಲಾಯರ ಒಂದೆ ನಿಂತ ಗುಂಡೇಶ ಎದುರು ಪಾರ್ಟ್ ಸಿಡ್ಲಿಂಗು ಜೊತೆ ಮತ್ತೆ 'ತಾರಪ್ಪಯ್ಯ' ಆಡತೊಡಗಿದ. ಅದು ಸಿಡ್ಲಿಂಗುವಿನ 'ತಾರಪ್ಪಯ್ಯ'ದ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿದದ್ದು, ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಗುಂಡನ ಲಾಯರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಅದೇನೋ ಗುಣುಗುಣು ಮತ್ತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ವಿಚಾರಿಸಿದರು:

'ಪ್ಲೇಂಟಿಫ್ ಕಡೆ ಲಾಯರು ಎಲ್ರೀ?'

'ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್... ಅವರೇ ಮಾಡ್ಕತಾರಂತೆ' ಬೆಂಚಿಗ ವಿವರಿಸಿದ.

'ಏನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು?'

'ಇದು ಕಾಂಪ್ರಮೈಸ್ ಕೇಸು ಸಾರ್... ಟೀಂ ವೇಷ್ಟ್' ಎಂದ ಬೆಂಚಿಗ. ಆಗ ಗುಂಡೇಶನ ಲಾಯರು ಮತ್ತೆ ಏನೋ ಒರಲಿದ. ಮೇಜೆಸ್ಟೇಟರು

'ಏನ್ರೀ, ಕೋರ್ಟ್ ಆಚೆಗೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ಕೊತೀರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅದುವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಗುಂಡ 'ಜೆದು, ಮಾಸ್ವಾಮಿ... ಕಾಂಪ್ರೋಮೈಸಸ್ ಮಾಡ್ಕತೀವಿ' ಎಂದುಬಿಟ್ಟ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಂದ 'ನೀ ಸುಮ್ಮೆ ನಿಂತೊಳಯ್ಯಾ... ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ಕೇಸ್ ಹಾಕಿರೋ ಪ್ಲೇಂಟಿಫ್‌ನ... ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರ್ತೀರಯ್ಯಾ ನೀವು, ನಮ್ಮ ತಲೆ ತಿನ್ನೋಕೆ' ಎಂದು ಬೈಸಿಕೊಂಡ.

ಸಿಡ್ಲಿಂಗು ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಗುಂಡನಕಡೆ ನೋಡಿ ಕೊನೆಗೆ 'ಊಂ, ಸಾರ್' ಎಂದ. ಗುಂಡ ಉಸಿರಾಡಿದ. ಇಬ್ಬರ ಕೈಲೂ ಸೈನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪೈಲನ್ನು ಬೆಂಚನಿಗೊಗೆದು 'ನೆಕ್ಸ್ಟ್...' ಎಂದರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು. ಬೆಂಚಿಗ 'ಕೆಳಗಡೆ ಆರ್ಡರ್ ತಗೊಳಿ' ಎಂದು ಎರಡೂ ಕೈ ನೀಡಿದ, ಒಂದು ಬರಿಗೈ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿದ್ದ ಪೈಲನ್ನು ದವಾಲಿಯವನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು 'ಬನ್ರೀ' ಎಂದು ಫೋಟೋ ಆನ್ ಆರ್ಡರಿತ್ತ. ನೀವು ಕಾರಿಡಾರ್‌ನಲ್ಲೇ ಇರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗುಂಡ, ಸಿಡ್ಲಿಂಗು, ಅಪರಿಚಿತ ಕೆಳಗಿಳಿದರು.

ಶಿವಾಜಿ 'ಅಂತೂ ನೋಡಿಸಾರ್ ಐದು ಸಾವ್ರಕ್ಕೆ ಸೆಟಲ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗುಂಡ, ಕೇಸ್ಸು' ಎಂದ.

'ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿತು?' ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಶೇಖರ ನಗುತ್ತ ಉತ್ತರಿಸಿದ 'ಬೆರಳೆತ್ತಿ ಹಿಡಿಲಿಲ್ವ ಸಾರ್ ಗುಂಡ, ಸಿಡ್ಲಿಂಗೂಗೆ... ಎಲ್ಲು, ಮೂರು... ಒಟ್ಟು ಐದಾಗಲಿಲ್ವಾ?' ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಈ ಎರಡೂ ಮೂರರ ಸತ್ಯ ಇನ್ನು ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಾಜಿ ವಿವರಿಸಿದ: 'ಎರಡು ಸಿಡ್ಲಿಂಗೂಗೆ, ಮೂರು

ಯೂನಿಯನ್ ಸೆಕ್ರೆಟ್ರೀಗೆ, ಒಟ್ಟು ಐದಾಯ್ತಲ್ಲ ಸಾರ್, ಆದರೆ ಮೂರು ಯೂನಿಯನ್ನಿಗಲ್ಲ ಸೆಕ್ರೆಟ್ರೀಗೆ 'ಸಹಾಯಧನ' - ಅಂದರೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ, ಅಷ್ಟೇಯ'

ಮೂವತ್ತೆರಡು ಹಲ್ಲನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಜಯದ ನಗೆ ಸೂಸುತ್ತ ಗುಂಡ ಹಾಜರಾದ: 'ಗುರೂ, ಒಂದೇಳ್ವೂರು ಈಕಡೆ ಹಾಕು' ಎಂದ.

ರಂಗಣ್ಣ 'ಏಳುನೂರು ಯಾಕೆ ಗುಂಡಣ್ಣ' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ಗುಂಡ ಬೆರಳು ಮಡಿಸಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿದ:

'ನೀನೇ ನೋಡ್ವಲ್ಲ ಗುರೂ... ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಕಾಂಪ್ರೊಮೈಸರ್ ಒಪ್ಪಂಡೆ... ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಆ ನನ್ನಗನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಟ ಕಲುಸ್ತಿದ್ದೆ.... ಈಗ ಬೆಂಚ್‌ಕ್ಲಾರ್ಕ್, ದವಾಲಿ, ಕೆಳಗಡೆ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಡೋ ಆಪೀಸು... ಕೇಸಿಗೆ ವಕಾಲತ್ತು ಮಾಡಿದ ಲಾಯರು... ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಆಯ್ತದೆ ಗುರು... ನಾನೋಡು, ಆ ನನ್ನಗ ಸಿದ್ಲಿಂಗೂಗೆ ಎಲ್ಲು ಶೆಕೆಟ್ರೀಗೆ ಮೂರು ಒಂದಿಸ್ತೇಕಲ್ಲಾ... ಅದರ ಕಡೆ ನೀನೇನು ಕೊಡಬೇಡ; ಎಂದು ತನ್ನ ಔದಾರ್ಯ ತೋರಿದ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಆಚೆ ನಡೆದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ರಂಗಣ್ಣ ಏಳುನೂರು ತೆತ್ತಾಗ ಗುಂಡ 'ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಗುರೂ.. ಧಂಧೇನಾಗೆ ನೋಡು ಅತ್ತು ಓಯ್ತದೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಬರ್ತದೆ... ಮತ್ತೆ ನೋಡಾನಾ' ಎಂದು ಓಡಿದ.

ಎರಡು ರಿಕ್ಷಾಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮನೆ ತಲಪಿದಾಗ ಸರಸು ಗಾಬರಿಯಿಂದ 'ಏನಾಯ್ತಂದ್ರೇ? ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಸದ್ಯ ಗಂಡನ ಕೈಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸರಪಳಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಹರ್ಷವೂ ಆಯಿತು. 'ಒಳಗೆ ನಡಿ' ಎಂದು ಆಟೋ ಇಳಿದು ಕಟಕಟೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆದ ಕಟಪಟೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ನಕ್ಕರು, ಶೇಖರ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಒಂದು 'ಸಿಲ್ವರ್ ಲೈನಿಂಗ್' ತೋರಿದ:

'ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಇವ ಕಾಸು ತೆತ್ತೋವರೆಗೂ ಸಿದ್ಲಿಂಗೂನ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ತದುಕೋವಂಗಿಲ್ಲ' 'ಅದನ್ನೂ ಈ ಮನೆಹಾಳ ಪೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಕೊಟ್ಟರೆ' ಎಂದು ಶಿವಾಜಿ, ರಾಮಚಂದ್ರ ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು.

'ಅಂತೂ ಮಠದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾವಿರದ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬರೆಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ರಾಯರು ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಿಡ್ತಿಲ್ಲಾರೀ... ಮುಂದಿನ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ ಸೇವೆ... ನೀವು ಎಲ್ಲೂ ಬರ್ಬೇಕು' ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ನಿಟ್ಟಿರಲೆದು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಕಾಫಿತಿಂಡಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಮೇಲೆದ್ದಳು ಸರಸು. ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಡುತ್ತ ಕುಳಿತ ಅತಿಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹರಕೆಯ ಕುರಿಯಾದ ರಂಗಣ್ಣ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೈಮೊತ್ತು ಕೂತು ಕಾಫಿಯನ್ನು ಎದರು ನೋಡಿದ.

ಪಕ್ಷಾಂತರಿಗಳು

ನೀರಯಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್

ಇನ್ನೇನು ಚುನಾವಣೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪಕ್ಷಾಂತರದ ಸುದ್ದಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. “ಶ್ರೀಯುತರು ತಮ್ಮ ನೂರಾರು ಹಿಂಬಾಲಕರೊಂದಿಗೆ ಈಗಿರುವ ಪಕ್ಷವನ್ನು (ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರದ) ತೊರೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ” ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹರಡುತ್ತದೆ. ‘ಶ್ರೀಯುತರು’ ಸಾಮಾನ್ಯ ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಭಾದಕವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಂಎಲ್ಸಿಯೋ, ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಯೋ ಅಥವಾ ಪ್ರಬಲ ಜಾತಿ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದ ವ್ಯಾಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತುಂಬಲಾರದ ನಷ್ಟವಾಗಬಹುದು.

ಈ ಪಕ್ಷಾಂತರದ ಪಿಡುಗು ಇಂದು ನೆನ್ನೆಯದಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೂರದರ್ಶನದಂತಹ ಸುದ್ದಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಗಂಟೆಗೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಪಕ್ಷಾಂತರದ ರಾಜಕಾರಣ ಅಧಿಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆಗಳನ್ನೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಉಂಟು.

ರಾಜಕಾರಣಿಗೆ ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ನೆಪ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು. ತನ್ನನ್ನು ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಯಾವ ಕವಡೆಯ ಬೆಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿಸುವ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಕಾದಿದೆ. ಏನಾದರೊಂದು ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದರೆ ಸಾಕು. ಪಕ್ಷದಿಂದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿ ಗುಂಡಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುವವನಂತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬೀಳುವ ಬಕರಾಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಪಕ್ಷಾಂತರಿಗಳೆಂದರೆ ಯಾರು? ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ ನೆನಪು. “ಬ್ರೆಡ್ಡು ತುಂಡಿನ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚದಿರುವ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಬೆಣ್ಣೆ ಬಳಿದಿರುವ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯುವ ಕೀಟ” “ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವ ಖಾಹಿಲೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಗಾಳಿ. ಈ ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ಅದರಾಳಕ್ಕೆ ತೂರಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಜಾಣತನ” ಇದನ್ನು ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿಯವರು ‘ಪಕ್ಷಪಾತ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಪಕ್ಷಾಂತರ ನಿಷೇಧ ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಬಳಕೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪುಡಾರಿ ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಬದಲಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲಿ, ಭಾಜಪದಲ್ಲಿರಲಿ, ಜನತಾದಳದಲ್ಲಿರಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಚಿವ ಪದವಿ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಪಕ್ಷ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲ ಇಂತಹ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು “ಇಟ್ಟಾಂಗಿ ಇರುವೆನೊ ವಿಠಲ” ಎಂದು ಬಾಯಿ ಹೊಲೆಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಪಕ್ಷಾಂತರಿಗಳು ಇಕೋ ಇವತ್ತಿನ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಸಂಗತಿಗಳು. ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ - ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಿಗಳು, ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಕರ್ಣನ ಮಗ ವೃಷಕೇತು ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಸೇರಿ ಮುಂದೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಸುಧನ್ವ ಬಬ್ರುವಾಹನರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂದಿನ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲೂ ಚುನಾವಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಇಂತಹ ಪಕ್ಷಾಂತರ ಕಾಣಬಹುದು.

- ಶಲ್ವ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿಯ ನಕುಲ ಸಹದೇವರಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ಸೋದರ ಮಾವ. ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೌರವನ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅವನ ಪಕ್ಷ ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಾಗ್ವಾದ, ಸಾರಥ್ಯ ತ್ಯಜಿಸುವ ಶಲ್ಯನಂತಹವರನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ದ್ರೋಣರ ಮಗ, ಉತ್ತರ ಗೋಗ್ರಹಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಅರ್ಜುನನ್ನು ಹೊಗಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಪಕ್ಷ ವಿರೋಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಪಕ್ಷದಿಂದ ಸಸ್ತೆಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಇಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅಂಬೋಣ.

ವಿದುರ ಕೌರವನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಪಾಂಡವರ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಸದಾ ಅವರ ಕ್ಷೇಮವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದವ.

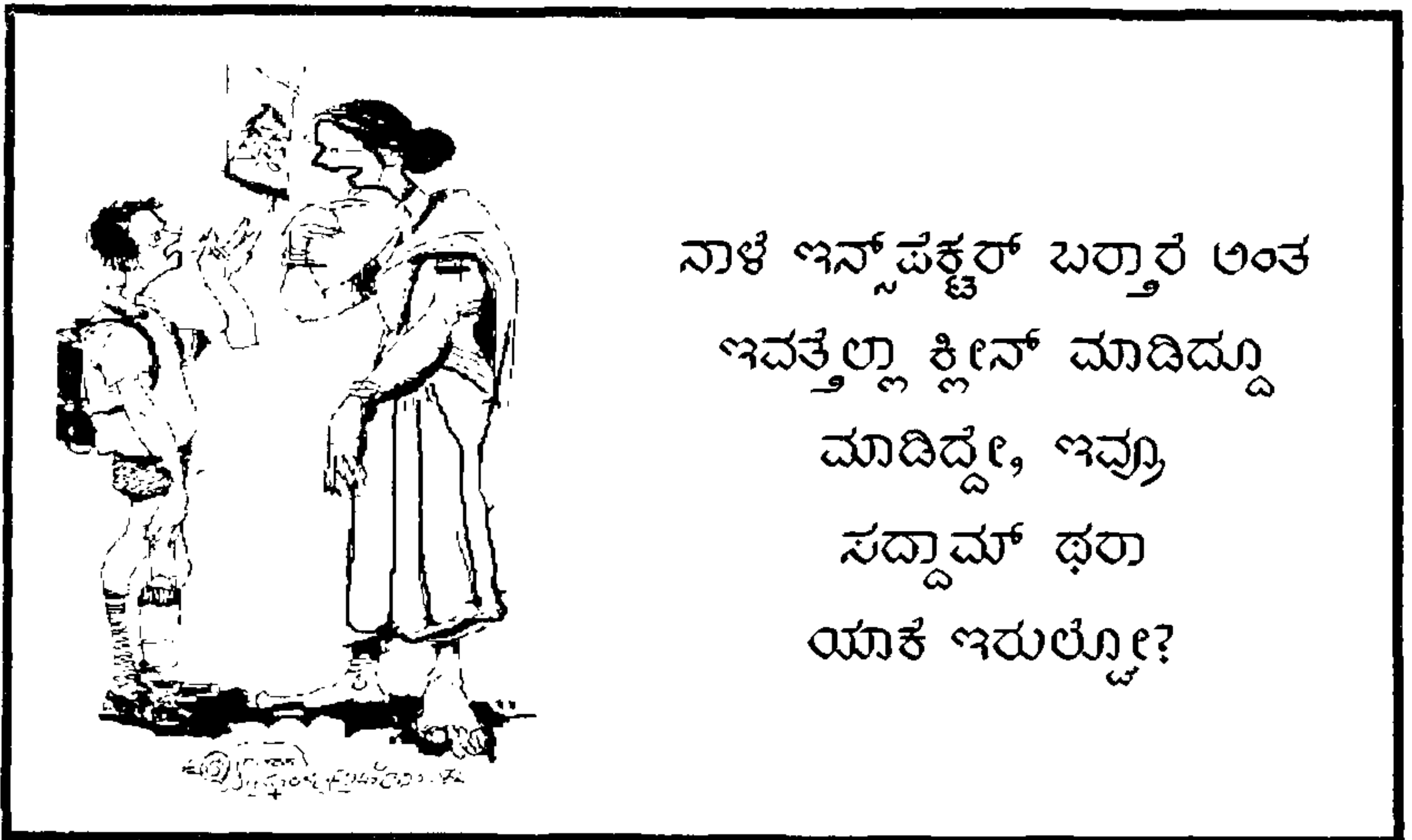
ಹಾಗೆಯೇ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಭೀಷಣನೂ ಒಬ್ಬ ಪಕ್ಷಾಂತರಿಯೇ! ಈತ ರಾವಣನ ತಮ್ಮ. ಅಣ್ಣನ ಹಲವಾರು ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದವನು, ರಾಮ ರಾವಣರ ಕಾಳಗದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾವಣನನ್ನು

ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ರಾಮನ ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ಹಲವು ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದವನು. ರಾವಣನ ಪಥೆಯ ನಂತರ ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ.

ಅಂದಿಗೂ ಇಂದಿಗೂ ಒಂದೇ ಗುರಿ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಅಂದಂತೆ “ಆಪತ್ತೆಸಗಿದಾಗಲೆ ಹಗೆಯ ಗೆಲುವುದು ವಸುಮತೀಶರ ನೀತಿ” ಇಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ “ಪಕ್ಷಾಂತರ” ನೀತಿಯೂ ಇದೆ. ಅಧಿಕಾರದ ದಾಹದಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಜಗಿದು ಏನಕೇನ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವ ಹಂಬಲ ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ?

ಕವಿ ದುಂಡಿರಾಜರು ಪಕ್ಷಾಂತರ ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಚುಟುಕು
ಅಧಿಕಾರದ ಹಂಬಲ
ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ
ಛಲ ಬಿಡದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಪುಢಾರಿ,
ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ
ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಿ

ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಸಹ ದಾಸರೆಂದಂತೆ “ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ...” ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸುತ್ತ, ಚುನಾವಣೆಯ ಸಮಯ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯುವ ಮಂಗಳಗಳಂತೆ ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾಳೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬತ್ತಾರೆ ಲಂಕೆ
ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿದ್ದು
ಮಾಡಿದ್ದೇ, ಇವ್ರು
ಸದ್ದಾಮ್ ಥರಾ
ಯಾಕೆ ಇರುಲ್ಲೋ?

ಒಂದು ಪ್ರೇಮದ ಕತೆ!

- ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಪುರದ ಐದನೇ ಬ್ಲಾಕಿನ ಹದಿಮೂರನೇ ಕ್ರಾಸಿನ ಕೊನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ ರಂಗ ಹನುಮಯ್ಯ ವಾಸ ಮಾಡೂದು. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತೈದರ ವಯಸ್ಸು; ಆದರೂ ಕಾಲು ಕೈ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಟ್ಟವಾಗಿ ನಾಲಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮೆದಳು ತುಂಬಾ ಚುರುಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದ ಸರಿಸುಮಾರು ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯ ಮನೆ ಮನೆಕತೆಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅದೆಂತಹದೇ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದುರಾದರೆ ಇವರು ನಮಗೆ ಸ್ವಾಂತನ ನೀಡಲು ತಯಾರು. ಇಂತಹವರ ಸ್ನೇಹ ಅಂದರೆ ನನಗೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನ ಮತ್ತು ಸಾಂಸಾರಿಕ ತೊಂದರೆ ಪಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೂ ಆಗಾಗ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಮಾತುಕತೆ ಆಡಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಹುಳುಕು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಖುಷಿಪಡೋದು ನನ್ನ ಜಾಯಮಾನ. ಹೇಳೋದು ಮರೆತಿದ್ದೆ ಈ ನಮ್ಮ ರಂಗಜ್ಜ - ಅದೇ ರಂಗಹನುಮಯ್ಯ. ಐದಾರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು ಮತ್ತು ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತಜ್ಞತೆ ಅವರ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ರಂಗಜ್ಜನ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸಾರದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸೀಬೈಟೂ ಅಥವಾ ಸೆಮಿಕ್ರ್ಯಾಕು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಂತೆ. ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತಮೂರರಷ್ಟು ಬಾರಿ ಈ ಸೀಬೈಟೂ ಸೋದರ ಮಾವಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವಂತೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತುಂಬಾ ಸಾಧುಗಳ ಹಾಗೆ, ಸಜ್ಜನರ ಹಾಗೆ, ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಗಳ ಅಪರಾವತಾರದ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸೋದರ ಮಾವಂದಿರ ವಯಸ್ಸಿನ ಕತೆಕೇಳಲು ನನಗೆ ಅದೇನೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಖುಷಿ ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ರಂಗಜ್ಜನ್ನ ಆಗಾಗ ಭೇಟಿ ಮಾಡ್ತಿರ್ದೀನಿ ಅಂತ ಕೆಲವರ ಗುಮಾನಿ. ಅಷ್ಟು 'ಬೋರಿ' ಸುವವರ ಹತ್ತಿರ ನೀನು ಕೂತು 'ಬೋರಿ' ಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ ಅಂದರೆ ನಿನ್ನಲ್ಲೇನೋ ಐಬು ಇದ್ದೇ ಇದೆ ಅಂತ ನನ್ನ ಇತರ ನಂಬರುಗಳು ಆಗಾಗ ನನಗೆ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೇಮೆ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ; ಕ್ಯಾರೆ ಅನ್ನುವವನೂ ಅಲ್ಲ.

ಮೊನ್ನೆ ತಿಂಗಳ ಕೊನೇಭಾನುವಾರ, ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಶನಿವಾರ ಎರಡೂ ದಿವಸ ಒಟ್ಟಿಗೆ ರಜಾ ಬಂತು ನೋಡಿ ಅವತ್ತು ನನ್ನ ಪಾಡುಬೇಡ. ತಿಂಗಳ ಕೊನೆ ಭಾನುವಾರ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಜೇಬುಗಳು ಭಣ ಭಣ, ತಲೆಯೂ ಭಣ ಭಣ. ಅದರೆ

ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸವೂ ರಜಾಬೇರೆ. ಶನಿವಾರ ಯಾರ ಹತ್ತಿರವೋ ನೂರು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಆಸೆ ಹೊತ್ತು ಲಾಟರಿಯ ಹತ್ತು ಟಿಕೆಟ್‌ನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೋಟಿ ಇರಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಬರದೇ ಮೂರು ಪಂಗನಾಹು ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದೆ. ಭಾನುವಾರದ ಖರ್ಚಿಗೆ ಕಾಸು ಸಾಲ ನೀಡುವ ಯಾವ ಬಕರಾನೂ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಬೇಕು ಅನಿಸಿತು. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಪುರದವರು ನೇರ ರಂಗಜ್ಜನ ಮನೇಗೇ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಆತನ ಸಂಗಡ ಯಾರದಾದರೂ 'ಕತೆ' ಕೇಳೋವಿ. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ವಿಚಾರ ಮೂರ ನೂಕಿ ತಲೆ ಹಗುರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋವಿ!

ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ ರಂಗಜ್ಜನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಇದ್ದೆ. ಹನ್ನೆರಡನೇ ನಿಮಿಷ ಆತನ ಸಿಟ್ಟಿಂಗ್ ರೂಂನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಹದಿನಾರನೇ ನಿಮಿಷ ಶನಿವಾರದ ಕತೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ನಿಮಿಷ 'ಹೀಗಾಯಿತು' ಅಂದೆ. ರಂಗಜ್ಜ 'ಛೇ' ಅಂದ. 'ಆತ್ಮಹತ್ಯೆನೇ?' ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ಕತೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರದಿದ್ದೇನೋ ಗೋಪಿ. ಇದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಕಣಯ್ಯಾ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕತೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು ಅಂತ ಅವತ್ತಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆ ಕೊರೀತಿದೆ... ಅಂದರು. 'ಮೂವತ್ತು ವರುಷದ ಹಿಂದೇನೇ? ಏನು ವಿವರ ಅಜ್ಜಾ...' ಅಂದೆ.

"ಮೂವತ್ತೋ ನಲವತ್ತೋ ಆಗಿರಬಹುದುಕಣಯ್ಯಾ. ಹಿರೇಸಮುದ್ರದ ಸೂರಪ್ಪನವರೋ ಅಥವಾ ಅವರ ತಂದೆ ಹನುಮಂತರಾಯರಿಗೋ ಸೇರಿದ ವಂಶದ್ದು - ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇನೆ...." ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ 'ಹೇಳಿಜ್ಜ ಅದರ ವಿವರ...' ಅಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ಐದನೇ ಸೋದರಮಾವ ಅದೇನು ಅವನ ಹೆಸರೂ? ಅದೇ ಈಗ ಮಣವಿನಕುಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದರ ಧರ್ಮದರ್ಶಿ ಆಗಿದ್ದನಲ್ಲಾ ಅವನು?...

'ಯಾರು? ಮಹಾಬಲಮಾವನ ವಿಷಯವೇ?..' ಅಂದೆ. ಮಹಾಬಲಮಾವ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೇ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯದವ ಅಂತ ಇಡೀ ಹಿರೇಸಮುದ್ರ ಹೊಗಳೋದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಸಂಭಾವಿತ, ರಾಮನಂತೋನು ಅಂತಹ ಗುಣಕವಾಚನಗಳು ಆತನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಸಂಭಾವಿತನಿಗೂ ಸಜ್ಜನನಿಗೂ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ ಅಂದರೆ ಕಿವಿ ನಿಮಿರೋದಿಲ್ಲವೇ, ಕುತೂಹಲ ಕೆದರೋದಿಲ್ಲವೇ?

‘ಮಹಾಬಲರಾಮ ಮೂರನೇ ಅವನು ಕಣಯ್ಯಾ. ಅವನ ತಮ್ಮ ಅವನಿಗಿಂತ ಎರಡೂವರೆ ಗುಲಗಂಜಿ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರ್ಯಾಕು ಇದಾನಲ್ಲಾ ಅವನ ಹೆಸರೇನು?...’ ಅಂತ ರಂಗಜ್ಜ ವಿಚಾರಿಸಿತು.

‘ದಾಮೋದರ ಮಾವನೇ?...’ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ ಈ ದಾಮೋದರ ಮಾವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಸಿಕ್ಕಿಗೂ ಇವರು ಅಥಾರಿಟಿಯಿಂದ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬಲ್ಲಂತಹ ಮೇಧಾವಿ. ಈತನಿಗೂ ಒಂದು ಚರಿತ್ರೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಕುತೂಹಲ ಮತ್ತೂ ಕೆದರಿತು. ಅವನೂ ಜೀವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನೇ? ಅಂತದ್ದೇನು ಮಾಡಿದ್ದ...

‘ಹ್ಲೂಂ ಅವನೇಕಣಯ್ಯ ದಾಮೋದರ ಮಾವ. ಅವನು ನಾಟಕದ ಕಂಪನಿ ವರಲಕ್ಷ್ಮೀನ ಮದುವೆ ಆಗೋಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದು ಗೊತ್ತೇನಯ್ಯಾ?..’ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು ರಂಗಜ್ಜ.

ಇದ್ಯಾವುದೋ ಹೊಸಾಕತೆ ಅಂತ ಖುಷಿ ಆಯಿತು. ಹಾಗೇ ದಾಮೋದರ ಮಾವನಂತಹ ಸಟ್ಟಸ್ತ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ನಾಯಕ ಆಗಿರುವ ಸಂಗತಿ ಒಂದು ರೀತಿ ರೋಚಕ ಅನಿಸಿತು. ‘ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಂತಲೇ? ದಾಮೋದರ ಮಾವನ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು ಅಲಮೇಲತ್ತೆ ಅಂತ...’ ಅಂದೆ. ಅಲಮೇಲತ್ತೆ ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದಾರೆ ಅಂದರೆ ಅವರನ್ನ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ. ಅಲಮೇಲತ್ತೆ ಆಮೇಲೆ ಬಂದವಳು, ದಾಮೋದರ ಆಗ ಹೇಗಿದ್ದ ಅಂತೀ? ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ವರ್ಷದವನು. ಆಗಲೇ ಕಾಲೇಜು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದವನು. ಕೆಂಪಗೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನೋಡಬೇಕು ಹಾಗಿದ್ದ. ತಲೆ ತುಂಬ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು - ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ತಾತನ ಹಾಗೇನೇ. ಇನ್ನೂ ಮದುವೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಐವತ್ತೋ ಅರವತ್ತೋ ಹುಡುಗೀರ್ನ್ ನೋಡಿದ್ದ. ಪ್ರತಿ ಹುಡುಗೀನ ನೋಡಿದಾಗಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಗು ಹೀಗಿದೆ, ತಲೆಕೂದಲು ಇಲಿಬಾಲ, ಕೆನ್ನೆ ಬೊಚ್ಚು ಹಣೆ ಚಾಳು, ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳು ಉಳಿದ ಬೆರಳಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕದು ಅಂತ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಾರಣ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಬೇಡ ಅಂತ ಕೈ ಆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವನ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಬಂದು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಗೊಳೋ ಅಂತ ಗೋಳಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ರಂಗ ಕಕ್ಕೆ ನೀವಾದ್ರೂ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬಾರದೇನೋ ಅಂತ. ವಯಸ್ಸೇ ಹಾಗೆ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ... ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ಸಿಗರೇಟು ತೆಗೆದು ಹಚ್ಚಿದರು. ತಗೋ

ಅಂತ ಪ್ಯಾಕು ಎದುರು ಹಿಡಿದರು. 'ಬೇಡಜ್ಜಾ ನೀವು ತಗೊಳ್ಳಿ...' ಅಂದೆ. 'ತಗೋ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕತೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಾ?...' ತೆಪ್ಪಗೆ ಸಿಗರೇಟು ತೆಗೆದು ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೇರಿ ಅಂಟಿಸಿ ಹೊಗೆಬಿಟ್ಟೆ. ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದದ್ದು ಅದೂ ರಂಗಜ್ಜನಿಗೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದದ್ದು ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಹೇಳೋನಿ.

ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬಂದು ಗೊಳೋ ಅಂತ ಅಳ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂದೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಆಗಲೇ ತೋವಿಸಕರೆಗೆ ಒಂದು ನಾಟಕದ ಕಂಪನಿ ಬಂತು, ಲಂಗರು ಹಾಕಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲೇನೇ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಂಚೋ ನಾಟಕದ ತಾರೆ ಹೀರೋಹಿನ್ ಆಗಿದ್ದು...

'ನಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ ನಾಟಕ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರಾಣ....' ಅಂದೆ.

'ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿಯಿಂದಲೇ ಕಣೋ ಕತೆ ಶುರು ಆಗಿದ್ದು. ದಾಮೋದರನನ್ನ ಜತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣ ಪಾರಿಜಾತ ನಾಟಕ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಒಂದು ಸಲ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಎರಡನೇ ಸಲ ನೋಡಿದ ಮೇಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಅಜ್ಜಿಗೆ ನಾಟಕದ ಹಾಡು ಇಷ್ಟ ಆಯಿತು ಮೂರು ಸಲ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿ ಜೊತೆ ಹೋದ ದಾಮೋದರನಿಗೆ ನಾಟಕದ ನಾಯಕಿ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಷ್ಟ ಆದಳು. ಅಜ್ಜಿ ಮೂರು ಸಲ ನೋಡಿ ಸಾಕು ನಾಟಕ ನೋಡಿದ್ದು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ದಾಮೋದರನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕು ನೋಡಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿ ಹದಿನಾರು ಸಲ ನಾಟಕ ನೋಡಿದ. ಹದಿಮೂರನೇ ಸಲ ನಾಟಕ ನೋಡಿದಾಗ ವರಲಕ್ಷ್ಮೀನ ಮದುವೆ ಆದರೆ ಜೀವನ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಬಹುಶಃ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ನಾನು ಮದುವೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಅನಿಸಿತಂತೆ. ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಸಲ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೋದಾಗ ಗ್ರೀಸ್ ರೂಮಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ವರಲಕ್ಷ್ಮೀನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ನಾಟಕ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋ ದಿವಸ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾತುಕತೆ ಆಡಿದ. ಹದಿನೈದನೇ ನಾಟಕ ಇರೋದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಪೋಸ್ ಮಾಡಿದ. ನಾಳೆ ನಾಟಕ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬನ್ನಿ ಮಾತಾಡೋಣ ಅಂತ ಅಂದಳು ಅವಳು. ಹದಿನಾರನೇ ನಾಟಕ ನೋಡಿದ ನಂತರ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಮಾತು ಆಡಿದ. ಇವನ ಪ್ರೊಪೋಸಲ್ ಗೆ ಅವಳೂ ಒಪ್ಪಿದಳು. ನಾಟಕದ ಕಂಪನಿ ಜೊತೆಗೆ ಊರೂರು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಬೇಜಾರು ಬಂದುಹೋಗಿದೆ. ನೀವು ಕೈಹಿಡಿದರೆ ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ನಿಮ್ಮ ದಾಸಿ ಆಗಿರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದಳಂತೆ. ಮಾರನೇ ದಿವಸ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಿಡುವು. "ಸಂಜೆ ಆರಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಸ್ಸಿದೆ. ಐದೂವರೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ಆಕೆಗೆ ಹೇಗಾದರು

ಬಸ್‌ಸ್ವಾಂಡಿಗೆ ಬಾ. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಮದುವೆ ಆಗೋಣ. ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬಹುದು” ಅಂತ ದಾಮೋದರ ಹೇಳಿದ್ದನಂತೆ ಅವಳಿಗೆ. ಮನೇಲಿ ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿ ಹುಡುಗಿ ಜತೆ ಮದುವೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಮನೆಯವರು ಒಪ್ಪಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಜವಾದ ಕಾಣರ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದ. ನಾಟಕದ ವರಲಕ್ಷ್ಮೀನ ಮದುವೆ ಆಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಗ ಮನೇಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಂಪ ನಡೆದಿತ್ತು. ‘ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ ಆಗೊಲ್ಲ’ ಅಂತ ಹದಿನೈದನೇ ನಾಟಕದ ದಿನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ಎದುರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಇವನಮ್ಮ ನೇಣು ಹಾಕ್ಕೋತೀನಿ ಅಂತ ಹೆದರಿಸಿದ್ದಳು...

‘ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾ ರಂಗಜ್ಜ?...’ ಅಂದೆ.

‘ಕತೇನೇನೋ ಇದು? ಹಾಗಿದ್ರೆ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗಿನ ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆದಳೇ?...’ ಅಂದೆ. ದಾಮೋದರ ಮಾವನ ಈಗಿನ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ.

‘ಇರು ಅದಕ್ಕೇ ಬರ್ದಿದೀನಿ. ವರಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಬಸ್‌ ಸ್ವಾಂಡಿಗೆ ಬಾ ಅಂತ ದಾಮೋದರ ಹೇಳಿದ್ದ ಅಲ್ಲವಾ?

ಅವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮನೇಲೇ ಉಂಡ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಅದೇನೋ ಒಂಥರ ಋಷೀನಲ್ಲಿದ್ದನಂತೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಫಳ ಫಲ ಮಿಂಚು ಹೊಳೀತಿತ್ತಂತೆ. ಇದನ್ನ ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿ ಗಮನಿಸ್ತಲೇ ಇದ್ದಳಂತೆ. ಊಟ ಮಾಡಿ ಅವನು ರೂಂ ಮಹಡಿ ಮೇಲೆ ಸೇರಿದ. ಒಂದು ಘಂಟೆ ಮಲಗೋದು ಅಂತ ಹಾಗೇ ಹಾಸಿಗೆ ಒರಗಿದ. ಸೆವೆ ಜಾಸ್ತಿ ಅಂತ ಷರಟು ಬನೀನು ತೆಗೆದ. ಬರೀ ದಟ್ಟ ಉಟ್ಟು ಮಲಗಿದ. ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ ಅದೇನು ಸಂಶಯ ಬಂದಿತ್ತೋ ನೇರ ಇವನ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದಳು. ದಾಮೋದರ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಬಿದ್ದಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದಾನೆ. ಮಂಚದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೂಟುಕೇಸು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇವನದ್ದು ನಾಲ್ಕು ಪ್ಯಾಂಟು ಆರು ಷರಟು ಒಳಬಟ್ಟೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಡಿಸಿ ರೆಡಿಯಾಗಿವೆ. ದಾಮೋದರ ನಿದ್ದೇಲಿ ಹೊರಳಾಡಿದ್ದಕ್ಕೋ ಏನೋ ಅವನ ದಟ್ಟ ಸಡಿಲ ಆಗಿ ಬರೀ ನಿಕ್ಕರು ಇದೆ ಮೈಮೇಲೆ. ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ ಭಾರಿ ಅಂದರೆ ಭಾರೀ ಬುದ್ಧಿ. ಕೂಡಲೇ ಆಳು ಮಗನ್ನ ಕರೆದಳಂತೆ, ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಲ್ಲಿರೋ ಬಟ್ಟೆ ದಾಮೋದರನ ಬೀರುನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಿ ಪ್ಯಾಂಟು ಲುಂಗಿ ಒಳಬಟ್ಟೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಆಚೆ ತರಿಸಿದಳಂತೆ. ಅವನ್ನ ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಿಂಗನ ಕೈಲಿ ಐದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟು ಪಿಸ ಪಿಸ ಅಂದಳಂತೆ.

ನಿಂಗ ಮೂಟೆ ಹೊತ್ತು ದೋಬಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸೀದಾ ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಹೋದ. ವರಲಕ್ಷ್ಮೀನ ಕಂಡ. 'ಅಯ್ಯೋರು ನೇರ ತುಮಕೂರಿಗೇ ಬರ್ತಾರಂತೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕರ್ಕೊಂಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಪ್ರೆ' ಅಂದ. ವರಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸನಗರದಿಂದ ಹೊರಟಳು. ಕಂಪನಿ ಯಜಮಾನ ಇನ್ನೂ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೀತಿದ್ದ. ಮೂರು ಮೈಲಿ ದೂರದ ಹೊಲವನವಳ್ಳಿ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತುಮಕೂರಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಸ್ಸು ಸಿಗ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೆ. ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ತುಮಕೂರು ಸೇರಾಯಿತು. 'ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ತಾರಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿ...' ಅಂದ. ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನು ಸೇರಿದ ನಂತರ 'ಅಮ್ಮಾರೆ ನಿಮ್ಮೂರು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲವಾ? ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳೀರಿ ನಿಮ್ಮನೇಗೇ ಬರ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರು...' ಅಂತ ಟಿಕೇಟು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದ.

ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದಾಮೋದರನಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಆಯಿತು. ಷಿಳ್ಳು ಹಾಕ್ತಾ ಸೋಪು ತಿಕ್ಕೇ ತಿಕ್ಕಿ ಮುಖ ತೊಳೆದ. ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡ. ಪ್ಯಾಂಟು ಷರಟು ತೊಡಲು ಬೀರು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಬೀರು ಖಾಲಿ ಹೊಡೀತಿದೆ - ಒಂದೇ ಒಂದು ಕರ್ಚೀಪೂ ಇಲ್ಲ! ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ತೆಗೆದರೆ ಅದೂ ಖಾಲಿ ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು. 'ಅಮ್ಮಾ' ಅಂತ ಅರಚಿತ. ಅಮ್ಮ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಿಂಗಾ ಅಂತ ಬಡಕೊಂಡರೆ ಅವನೂ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಬೆಡ್‌ಷೀಟ್‌ನ ಪಟ್ಟಿಪಟ್ಟಿ ನಿಕ್ಕರ್ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬಂದ.

ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದರು ಅಂತ ನಿಂಗನ ಹೆಂಡತಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಇವನು ಬೆಡ್‌ಷೀಟ್ ಸುತ್ತೊಂಡಿರೋದು ನೋಡಿ ಬಾಯಿಗೆ ಕೈ ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿದು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಕ್ಕಳಂತೆ 'ಸಾಮೇರು ನಾಟಕದಾಗೆ ಪಾಲ್ ಮಾಡ್ತೀರಾ' ಅಂತ ಕೇಳಿದಳಂತೆ, ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕಳಂತೆ.

'ಆಮೇಲೇನಾಯಿತು ರಂಗಜ್ಜ?... ' ಅಂದೆ ಕುತೂಹಲ ಮೇರೆ ಮೀರುವುದು ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು.

ಆಮೇಲೇನು? ನಿಂಗ ಸರಿರಾತ್ರಿ ಮನೆ ಸೇರಿದ. ಅವನನ್ನ ಜಬರ್‌ಜಸ್ತಿನಿಂದ ಮಹಾಬಲ ಕೇಳಿದರೆ ತನಗೇನೂ ತಿಳೀದು ಅಂತ ತಾರಮ್ಮಯ್ಯ ಆಡಿದ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೂ ತನಗೆ ತಿಳಿದೂ ಅಂದ. ಮಾರನೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಷರ್ಟು, ಪಂಚೆ ತರಿಸಿ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇವನು ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಹೋದ ವರಲಕ್ಷ್ಮೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದ ಕಂಪನಿ ಓನರು ಇವನನ್ನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಕೈನಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಹಿಡಕೊಂಡು ಹೊಡಿಯುಕ್ಕೆ ಅಂತ

ಬಂದ. ಅವನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಇವನು ಅದು ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂಗನ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೂರು ಸಾಲ ಅಂತ ಇಸ್ಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಓಡಿಹೋದ. ವರಲಕ್ಷ್ಮೀ ಇಲ್ಲದೇ ನಾಟಕದ ಕಂಪನಿ ಅವರು ಡೇರೆ ಕಿತ್ತಿದರು. ಅದಾದ ಮಾರನೇ ತಿಂಗಳೇ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ ನಂಜಪ್ಪನವರ ಆರನೇ ಮಗಳು ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾವನ ಕೈ ಹಿಡಿದದ್ದು... ರಂಗಜ್ಜ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹುಡುಕಲು ಕಣ್ಣು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಸರಿಸಿದ.

‘ರಂಗಜ್ಜ ನಿಮ್ಮ ರೋಲು ಏನು ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ?...’ ಅಂದೆ.

‘ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಟಾಪ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್...’ ಅಂದ.

‘ಆಯಿತು. ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುಲ್ಲ...’ ಅಂತ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿದೆ.

‘ಮೊದಲು ದಾಮೋದರನ ತಾಯಿ ನೇಣು ಹಾಕೋತೀನಿ ಅಂತ ಹೆದರಿಸಲಿ ಅಂದೆ. ಅದು ಫ್ಲಾಪ್ ಆಯಿತು. ಅವನ ಬಟ್ಟೆನೆಲ್ಲಾ ಧೋಬಿಗೆ ಹಾಕೋ ಐಡಿಯಾ ನಂದೇ...’ ಅಂತ ನಕ್ಕರು.

“ಅದಾದ ನಂತರವೇ ನಿಮ್ಮಮ್ಮಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಗಿ ನೀವುಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದದ್ದು. ಈಗಲೂ ದಾಮೋದರರಾಯರು ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳ ನಾಟಕ ಅಂತಂದರೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದು ನೋಡ್ತಾನಂತೆ. ಪಾಪ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹುಚ್ಚು - ಹುಚ್ಚು ಅನ್ನು ನೆನಪು ಅನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ...” ದಾಮೋದರ ಮಾವ ಅತ್ತೆ ಸಂಗಡ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಈಗಲೂ ಹೋಗೋದು ನಿಜ.

ದಾಮೋದರ ಮಾವನ ಇಂತಹ ರೋಚಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನ ನನ್ನ ಇತರ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬರಿಸಿಕೊಂಡು... ಛೇ ಕೆಟ್ಟಮಾತು ಯಾಕೆ? ‘ರಂಗಜ್ಜಾ ಸೀಯೂ...’ ಅಂತ ಹೊರಬಿದ್ದೆ. ದಾಮೋದರ ಮಾವನ ಈ ಪ್ರೇಮದ ಚರಿತ್ರೆ/ಕಥೆ ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅತ್ತೆಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಅತ್ತೆಗೆ ಈಗ ಈ ಕತೆ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಅದರ ಎಫೆಕ್ಟು ದಾಮೋದರ ಮಾವನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಬಹುದು - ಅಂತ ಮನೆಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕಿದೆ. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಯೋಚನೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮೈಲಿ ದೂರ ಓಡಿಹೋಗಿತ್ತು. ದಾಮೋದರ ಮಾವ... ಹ್ಹ....ಹ್ಹ!

(ವೋಡ್‌ಹೌಸ್?)

ಕ್ಯಾಲ್ (ರ್ಯಾಗ್ ಬೋಲ್) ಪುರುಷಿ

- ಶಿವು

ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಘಂಟೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ “ತಾಯಿನಾಡು” ಮನೆಯ ವೆರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿತ್ತು. ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಆತಂಕ, ಆತುರಗಳಿಂದ ನಾನು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಪೇಪರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂರನೆಯ ಪುಟ ತಿರುಗಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಎಡ ಭುಜದ ಮೇಲಿಂದ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಅದೇ ಪುಟವನ್ನ ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರದ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಾದರೂ ಸರಿ ಹೊಂದುವ ಗಂಭೀರ ಮುಖ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮೌನದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ನಾನು ಸಂತಸದಿಂದ “ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್” ಎಂದು ಚೀರಿದೆ. ಅಕ್ಕಂದಿರು ತಕ್ಷಣ ನಗು ಮುಖದಿಂದ ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಜಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಲು ಮುಂದಾದರು. “ನಿನ್ನ ಮಗ ಪಾಸಾದರೆ ಮೂಗು ಕುಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸದಾಕಾಲ ನಮ್ಮಮ್ಮನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮೂಗು ಕುಯ್ಯಲು ನಮ್ಮಮ್ಮ ಸಡಗರದಿಂದ ಹೊರಟರು. “ಸದ್ಯ ಮುಂದಿನ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಗುವಂತಾಯಿತಲ್ಲ” ಎಂಬ ನಿರಾಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರ ಪುರುಷಿಯ ಫಲಿತಾಂಶಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಲು ತೊಡಗಿದೆ. ನಾನು ಹೆದರಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮೂರನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಪುರುಷಿ ಥುಮ್ಮಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದ.

ನಾನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ಸೇರಿದ ಹೊಸದು. ಕಾಲೇಜ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಅಂದಿನ ಪರಿಪಾಠ. ಒಮ್ಮೆ ಗುಡ್ಸ್ ಷೆಡ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್‌ನ ಸರಪಳಿ ಹಳಿತಪ್ಪಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಸರಿಪಡಿಸೋಣವೆಂದು ಸೈಕಲ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದೆ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಹಪಾಠಿ ತಾನೂ ತನ್ನ ಸೈಕಲ್‌ನ್ನು ಗಕ್ಕನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ನಾನು ಸೈಕಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವ ಮೊದಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ, ತಾನು ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತು ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಟೂಲ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಪಾನರ್ ತೆಗೆದು ಸರಪಳಿಯ ಟೆನ್ಷನ್ ಅನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, “ಇನ್ನು ಸರಪಳಿ ಜಾರೋದಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಭರವಸೆ ನೀಡಿ, ಜೇಬಿನಿಂದ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಕರವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಮಸಿಭರಿತ ಕೈಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಒರಸಿಕೊಂಡ. ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕರವಸ್ತ್ರ ಸಾರಿಸೋ ಬಟ್ಟೆ ಆಯಿತು. “ಅಯ್ಯೋ ಕರ್ಫೀಫ್ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಳೆ ಆಯ್ತಲ್ಲಾರೀ, ನನ್ನ ಕರ್ಫೀಫ್

ಬಳಸೊಬಹುದಾಗಿತ್ತು” ಅಂತ ನಾನು ಪೇಚಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಪುನಃ ನಮ್ಮ ಸೈಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆವು. ದಾರಿ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಚೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲೇ ಅವರ ಮನೆ ಇರುವುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಪುರುಷಿಯೊಡನೆ ಅದು ನನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಸಮಾಗಮ. ಒಂದೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾವು ಅಂದಿನಿಂದ ಬೆಂಚ್ ಮೇಟ್‌ಗಳೂ ಆದೆವು.

ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತಮೇಲೆ, ಸಂಜೆಗೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬೇಕಲ್ಲಾ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ “ಸಂಜೆಚರಿ” ಬಹು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಐದು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪುರುಷಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ, ಕೆಟ್ಟ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವಾಯುವಿಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ದಾರಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪುರುಷಿಯದೇ ಮಾತುಕತೆ. ಅಂದಹಾಗೆ ಪುರುಷಿ ಶತಬೋರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅಮೆರಿಕೆಯ ವಿಮಾನಗಳು, ಅಮೆರಿಕೆಯ ಕಾರುಗಳು ಇವುಗಳದ್ದೇ ಪ್ಲೇಟು. ಮಿಕ್ಕ ನಮಗೆ ಅಮೆರಿಕೆಯ ಸಿನಿಮಾ ತಾರೆಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನಾವ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೂ ವ್ಯವಧಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಪುರುಷಿಯೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗಾಧವಾದ ಕಂದರವಿತ್ತು. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಈ ಕಂದರ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರತ್ವಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಬೋರು ಹೊಡೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪುರುಷಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿ ಇತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಪರಿಚಯಸ್ಥರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು, ಸೈಲಾಸ್ ಮಾರ್ಶರಿನಂತೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಫೋರ್ಡ್ ಕಾರುಗಳ ಇಂಧನ ದಕ್ಷತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಅವರು ಇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಟಿಸಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮತ್ತ ದೀನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವಾದರೂ ಏನು ತಾನೆ ಮಾಡಲಾದೀತು? ಕೊನೆಗೆ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಿಡುಗಡೆ ದೊರೆತ ನಂತರ ನಾವೆಲ್ಲ ಬೇಗ ಬೇಗ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಡೆಸ್ಟಿನೇಷನ್ ಅನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ರೀತಿ ಕಂಡಕಂಡ ಕಡೆ ಬೋಲ್ಡ್ ಹಾಕಿದಂತೆ ನಿಂತು ಸಹಚರಿಗಳ ಪ್ರಾಣ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಪುರುಷಿಗೆ ರ್ಯಾಗ್ ಬೋಲ್ಡ್ ಎಂಬ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಬಹು ಸಹಜವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು.

ಸಂಜೆಯ ನಮ್ಮ ವಾಯುವಿಹಾರದ ಅಂತಿಮ ಘಟ್ಟ ಮೂರನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಫ್ಲಾಂಟರ್ಸ್ ಕಾಫಿ ಹೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಜಾಗ ಚಿಕ್ಕದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಅಡುಗೆಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜಿಂಕ್ ಷೀಟ್ ಹೊದಿಸಿ ಒಂದು ಅಸೆಕ್ಸ್ ರಚಿಸಿದ್ದರು. ಹೊರಗೆ ಮಳೆ ತುಂತುರು ಪನಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ

ಅಸೆಕ್ಸನಲ್ಲಿನ ಬೆಂಚುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಸೌದೆ ಒಲೆಯ ಕಾವಿನಿಂದ ಬೆಚ್ಚಗಾಗಿದ್ದ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿ, ಪಕ್ಕದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಕಾಫಿಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಸವಿಯುವುದೇ ಒಂದು ಅರ್ಪಾಚೇನ ಅನುಭವ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಮಾಣೆ ಅವಸರದಿಂದ ಬಂದು “ಏನು?” ಎಂದು ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಭೀಪ್ಸೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲೆತ್ತಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ರ್ಯಾಗ್ ಬೋಲ್ಡ್, “ಡಬ್ಬಲ್ ಮಸಾಲೆ, ಡಬ್ಬಲ್ ರೋಸ್ಟ್” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಣೆಯನ್ನು ಅವಾಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪುರುಷಿಗೆ ಮಸಾಲೆ ಕೇವಲ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಗರಿಗರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೇನು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಸೀದುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಾವಲಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿ, ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಂದು ಅದೇ ನಮೂನೆಯ ವಸ್ತು ವಿಶೇಷವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಮೊದಲಿನ ದೋಸೆಯ ಮೇಲೆ ಪೇರಿಸಿ ತರುವ ಕಾರ್ಯ ಪುರುಷಿಯ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫಿಕ್ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ “ಡಬ್ಬಲ್ ಮಸಾಲೆ, ಡಬ್ಬಲ್ ರೋಸ್ಟ್” ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಪುರುಷಿಗೆ ಹುಡುಗಿಯರೆಂದರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತವನ್ನು ತೊಟ್ಟಂತಿತ್ತು ಅವನ ಮಾತು. “ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಅಂತ ಸಾಯ್ತೀರೋ” ಅಂತ ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಛೇಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತರುಣಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಇಷ್ಟಪಡದೆ ಪುರುಷಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಮರಸು ಪದ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್. ಬಸವನಗುಡಿಯ ಗಾಂಧೀಬಜಾರಿನ ಅಪ್ಸರೆಯರ ಕನಸನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪುರುಷಿಯ ಈ ಸ್ತ್ರೀ ದ್ವೇಷ ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ಒಗಟಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೇವತಿ, ಶ್ರೀಮತಿ, ಸನ್ ಶೈನ್‌ರ ಜಾಗವನ್ನು ಪುರುಷಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಫೇರ್ವೆಲ್ಡ್ ಪ್ಯಾಕೆಟ್, ಪೋರ್ಟ್ ಮಸ್ಕಾಂಗ್‌ಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಕಾರು ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪುರುಷಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್ ವಿಷಯಗಳಾದ ಯಂತ್ರವಿನ್ಯಾಸ, ನಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಇವುಗಳು ಅವನ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲ ವರ್ಷ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದಾಗ ಅವನು ನಪಾಸಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕೂರಬೇಕಾಯಿತು. ಪುನಃ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೂ ಅವನ ನಸೀಬು ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಎರಡನೇ ವರ್ಷ ಮೊದಲ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷಿ ಮತ್ತೆ ಫೇಲಾಗಿದ್ದ.

ರಿಸಲ್ಟ್ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಂದ ಸ್ಕೂಟರ್ ಉಡುಗೊರೆಯ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಪಡೆದು, ಪುರುಷಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಗೇಟು ದಾಟಿ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತು ಪುರುಷಿ ಅಂತ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೂಗಿದೆ. “ಸರಿ, ಉದ್ಧಾರ ಆಯ್ತು, ದೋಸೆ ತಿನ್ನುಕ್ಕೆ ಕರೀತಿದಾರೆ, ಹೋಗಿಬನ್ನಿ” ಎಂಬ ಘರ್ಜನೆ

ಕೇಳಿಬಂತು. ಆಳುದ್ದ ದೇಹವನ್ನು ಗೇಣುದ್ದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುರುಷಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ “ಏನಂದ್ರು ನಿಮ್ಮಪ್ಪ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. “ಯಾಕೋ ಹೀಗಾಯ್ತು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಆಗ ನನಗೆ ನೀನು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. "Ignorance is Bliss" ಅಂದೆ. ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ನಖಶಿಖಾಂತ ಕೋಪ ಭುಗಿಲೆದ್ದಿತು. “ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಅವನ ತಲೆ ಬೋಳಿಸ್ತು. ಅದರ ಪುಲ್ ಕೊಟೇಷನ್ ಗೊತ್ತಾ ನಿನಗೆ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ನಾನು ಇಲ್ಲ ಅಂದೆ. "Where Ignorance is Bliss, Tis folly to be wise" ನಿನ್ನ ಹತ್ರ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಅಂತ ಹಲುಬಿದರು ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನೀನು ಬಂದೆ ಅಂದ ಪುರುಷಿ.

ಕೊನೆಗೂ ಪುರುಷಿ ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ತಮ್ಮ ರಾಮು ಪುರುಷಿಯನ್ನು ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡ. ನಾನು ಎಲ್ಲ ಕುರಿಗಳಂತೆ ಎಚ್.ಎಮ್.ಟಿ ಸೇರಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪುರುಷಿಯಿಂದ ಯಾವ ಸುದ್ದಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ದಶಕವಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಶೋಕ ಹೋಟಲಿನಿಂದ ಒಂದು ದೂರವಾಣಿ ಕರೆ ಬಂತು. ಆಚೆ ಬದಿಯಿಂದ ಪುರುಷಿಯ ದನಿ ಕೇಳಿ ನನಗಾದ ಆನಂದ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಹಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋದೆ. ಕಾಫಿಷಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುರುಷಿ ಕೂತಿದ್ದ. ಟ್ರಿಮ್ಮಾಗಿ ಸೂಟು ಧರಿಸಿದ್ದ ಪುರುಷಿಯ ಮಾತುಕತೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕನ್ ಧಾಟಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಅವನ ಟೇಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಮೆರಿಕನ್ ತರುಣಿ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಹು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಕೈ ಕುಲುಕಿ, “ಇವಳು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಪ್ಯಾಟ್” ಅಂತ ಆಕೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ. ಪೆಟ್ರೀಷಿಯಾ ಅಮೆರಿಕೆಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರೊಫೆಸರೊಬ್ಬರ ಮಗಳು. ಲೋಕಾಭಿರಾಮದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವಾಗ ಆಕೆ ನನ್ನ ಕುರಿತು “ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕ್ಯಾಲ್ ಹಾಗಂತ ಹೇಳಿದ” ಎಂದಳು. ಇದ್ಯಾರಪ್ಪಾ ಕ್ಯಾಲ್ ಅಂತ ಪುರುಷಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. “ಪುರುಷಿ” ಹೆಸರಿನ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಇವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ. ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮೂರಿನ ಹೆಸರಾದ ಕಲ್ಕುಂಟೆಯನ್ನ ಕ್ಯಾಲ್ ಅಂತ ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಳಸಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಪುರುಷಿ.

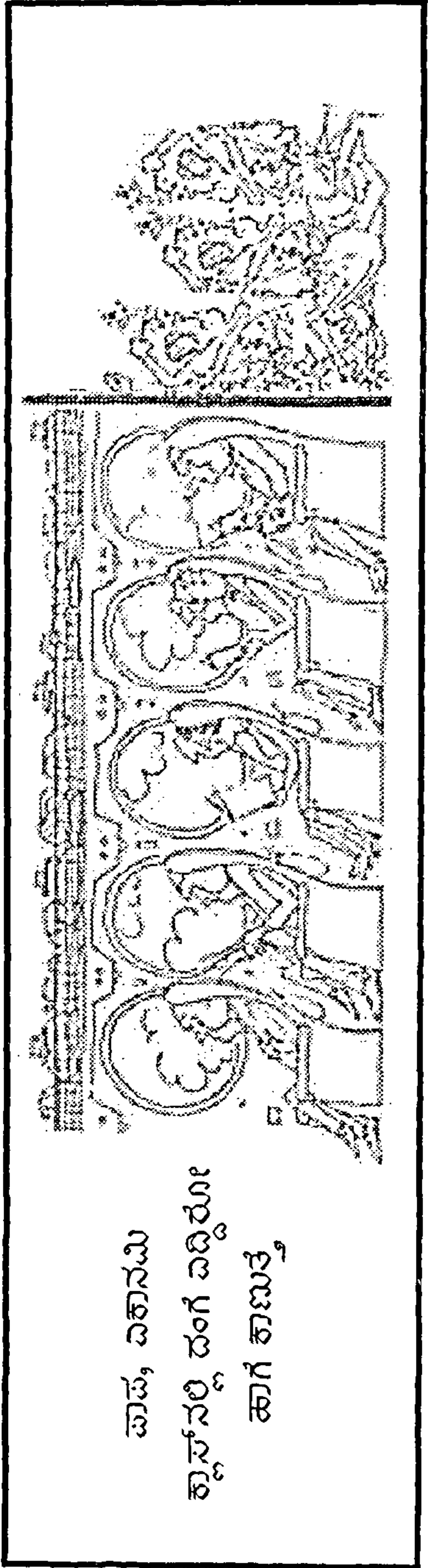
ಮಾತುಕತೆಗಳ ಭರವಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಮಯ ಸರಿದದ್ದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪುರುಷಿ ಅಮೆರಿಕಾ ಸೇರಿದೊಡನೆ ಯಾವುದೋ ವಿಮಾನ ತಯಾರಿಕಾ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಫಿಟ್ಟರ್ ಆಗಿ ಸೇರಿದನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಂಜೆ ನೈಟ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಸೇರಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಏರೊನಾಟಿಕಲ್ ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಪಡೆದನಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಸೂಪರ್ ವೈಸರ್ ಕೆಲಸ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅಮೆರಿಕಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷ ಯಾನ ಸಂಸ್ಥೆ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಕರೆ ನೀಡಿದಾಗ ತನ್ನ ಕಂಪನಿ ಬಿಟ್ಟು ನಾಸಾ ಸೇರಿದನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೀಷಿಯಾ ಭೇಟಿ. “ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಬಾಬ್ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಮಾರಲ್ ಸಪೋರ್ಟ್ ನೀಡಿದ. ನಾನು ಪ್ಯಾಟ್‌ಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಅವನೇ ಬೆಸ್ತ್ ಫ್ರೆಂಡ್. ಈಗ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಆದಮೇಲೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಸೊಸೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ಬಂದೆ. ನಿನ್ನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ನಂತರ ಮೊದಲ ಫೋನ್ ಕಾಲ್ ನಿನಗೇ” ಅಂದ ಪುರುಷಿ.

ಪುರುಷಿ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಒಂದು ದಶಕದಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕದ ಪ್ರಾರಂಭ. ಕಿಟ್ಟಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ “ಪುರುಷಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ MTRನಲ್ಲಿ ಗೆಲೆಯರ ಸಮಾಗಮ ಇದೆ. ಎಂಟಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡು” ಅಂದ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದೆವು. ಈ ಬಾರಿ ಪುರುಷಿಯ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟ ವಿಲಿಯಂನ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ಪುರುಷಿ ಈಗ ನಾಸಾದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಅಂತರಿಕ್ಷ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ನೀಡಲು ಪುರುಷಿಗೆ ನಾಸಾದಿಂದ ಜರ್ಮನಿಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಹಾಕಿದ್ದರಂತೆ. ಅದನ್ನ ಮುಗಿಸಿ ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಮುನ್ನ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದ ಪುರುಷಿ. ಉಪಹಾರ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಮಾರನೆಯ ಸಂಜೆಗೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಡಿನ್ನರ್ ಆಹ್ವಾನ ಬಂತು. ಡಿನ್ನರ್ ವೆಸ್ಟ್ ಎಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ. ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ಸ್ಪೇಸ್ ಷಟಲ್ ಅನಾಹುತ ದಪ್ಪಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ಅಂತರಿಕ್ಷಯಾನಿಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾದ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ ಸುದ್ದಿ ಅದು. ಸಂಜೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿದಾಗ, ರಾಜು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೇ ಈ ಅನಾಹುತದ ಮಾತು ತೆಗೆದ. “ಪುರುಷಿ ನಾಸಾ ಸೇರಿದಾ ಅಂದಾಗಲೇ ನನಗೇನೋ ಹೀಗಾಗುತ್ತೇ ಅಂತ ಗುಮಾನಿ ಇತ್ತು” ಎಂದ. ಕುಹಕದ ಮಾತುಗಳು ಚಟಪಟನೆ ಹಾರಿದವು. ಪುರುಷಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಗುತ್ತಲೇ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ, “ಈ ಕುರಿತು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ತನಿಖೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಅದು ಖಂಡಿತ. ಅದರ ನಂತರ ಪುನಃ ಸ್ಪೇಸ್

ಷಟಲ್ ಹಾರಿಯೇ ಹಾರುತ್ತೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುವಂತೆ ವಿಚ್ ಹಂಟ್ ಆಗಲೀ, ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ನಿರಂತರ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿಗಳಾಗಲೀ ಅಲ್ಲಿ ಆಗದು" ಎಂದ ಪುರುಷಿ.

ಪುರುಷಿಯೊಡನೆ ಅದೇ ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಭೇಟಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನಾವಾರೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಈಮೇಲ್‌ನ ಇನ್ ಬಾಕ್ಸ್ ತೆಗೆದಾಗ ಪ್ಯಾಟ್‌ಳ ಪತ್ರವೊಂದು ನನಗೆ ಕಾದಿತ್ತು. "Kal passed away after a massive heart attack. He was thinking of you many times in his last days." ಎಂದಿತ್ತು ಅದರ ಒಕ್ಕಣೆ.

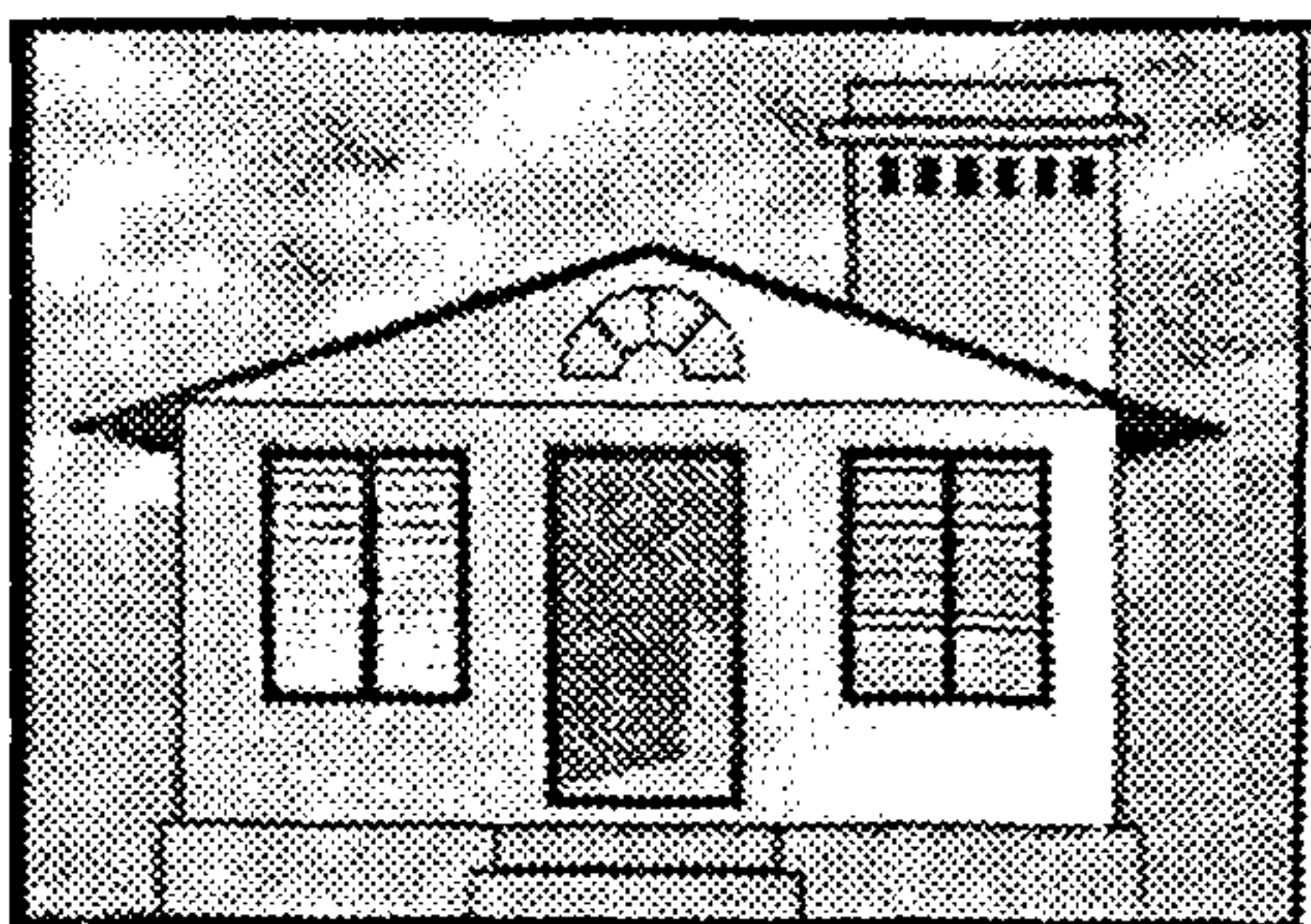
"When a close friend dies, you die a little" ಎಂದು ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ್ದೆ. ಇಂದು ಅದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಪುನಃ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಭೇಟಿ ನಾನು ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಆ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನ ಹುಡುಕುವುದು ಬಹು ಸುಲಭ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದ ಗರಾಜ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಮೇಂಟೆನನ್ಸ್ ವಿಭಾಗದ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರೆ ಆಯಿತು. ರಿಮ್ ಲೆಸ್ ಕನ್ನಡದ ಧರಿಸಿರುವ ಪುರುಷಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಹೊರಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನಗುತ್ತಾ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಪಾಪ, ಎಕಾನಮಿ
ಕ್ಯಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ದಂಗೆ ಎದ್ದಿರೋ
ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ

OWNING A HOME IS
A ONE TIME DECISION.
THAT'S PRECISELY WHY
STATE BANK OF MYSORE
OFFERS THE BEST OPTIONS
IN HOUSING FINANCE.

Owning a home of your own is no more a dream. Especially when State Bank of Mysore is on your side with its range of Housing Finance Schemes to suit every need of yours. Starting from purchase to construction of new homes to repairs, renovation to extension of existing homes, State Bank of Mysore has the best finance options. What's more. When low processing charges, nominal interest, speedy disbursement of loans and flexible repayment facilities, your search for the best housing finance ends here.

State Bank of Mysore

Head Office : K.G. Road
Bangalore - 560 009

Website : <http://www.mysorebank.com>

Driven by customer satisfaction

AMBUTHIRTA

POWER PRIVATE LIMITED

2ND FLOOR, 21/19, CRAIG PARK ROAD
M.G. ROAD CROSS, BANGALORE-560 001 INDIA
TEL: 91-80-5597616/5597654/5595315, FAX: 91-80-5597617
e mail: suchind@gasbg01.vsnl.net.in

HMT is No. 1 in watches*

Times have changed,
but our position remains the same.

At HMT, it has been our constant endeavour to craft world-class watches. Designed to make you feel special. The new range of fabulous watches bears ample testimony to this fact.

Buy an HMT-the No. 1 brand among watches.

 hmt

W a t c h e s

More than 100 million
satisfied customers

*The Economic Times Survey of India's Most Trusted Brands conducted by research agency ORG-MARG
Buy a genuine HMT Watch from an Approved Retail Outlet. Insist on Cash Memo & Guarantee Card.

■ MASS-HMT 2343-01

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by KORAVANJI APARANJI TURST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003. PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010. Editor - M. SHIVAKUMAR